

سەربردەى نەفەق لىدانەكەى بەندىخانەى حىللە

سەعدوللا محمد حوسەين

* ناوى كىتەب: سەربردەى نەفەق لىدانەكەى بەندىخانەى حىللە

* نووسىنى: سەعدوللا محمد حوسەين

* تايپ: شىلان مەجىد

* نەخشەرىشى بەرگ و ناوئە: سەعدوللا رەفىق عباس

* ژمارەى سپاردن () ى سالى ۲۰۰۱ دراوئەتى

* چاپخانەى ()

سه ره تايه ك

كه شورشي ۱۴ ي ته موزي ۱۹۵۸ بهر پابوو، كاروباري رامپاري به ئاشكرا دهستي پيكر دو چين وتويژه كاني گهل ريكر خراوي تايه تمه نديان بو خويان دروست كرد، له گهليدا ريكر خراويك بو جوتيارانيش دروست بوو، ئيمهش له بهر نه وه ي سالي ۱۹۵۳ به شداريان له راپه ريني «خيتمان خيرو شه رمان شهري» جوتياراني دهشتي هه ولير دژي چه وسانه وه ي دهست زولم و زورداري ئاغاوات كردبوو، يه كييك بووين له خيزانه دهركراوه كاني نيشته جيتي شار، كومهلله ي جوتياران كه ريكر خراويكي مه زني رامپاري بوو و سه رپه رشتيبي هه موو كاروباريكي جوتياران و زهوي و زاريان ده كرد، به باشيان زاني من بكه ن به نووسه ر له كومهلله كيان. تا ماوه يه كي زور كار به م شيويه روشت، پاشان رۆژگار چه رخه كه ي به شيويه كي ناهه موار سوړاند تا ريكر خراوه كه نسكو ي هيناو به ره و كزي و نه مان روشت، منيش نه و كات گه رامه وه سه ر دوكانه كه مان، كه راديوو كاترمير و شتي له و باب ته مان ده فروشت.

تاوه كو سالي ۱۹۶۳ زور جار تووشي مال پشكنين و گرتن بووين، به تاييه تي كاكم له سالي ۱۹۶۲ گيراو بردiane گرتووخانه ي (فه زيليه) له به غدا بو ماوه ي ده مانگ مايه وه.

كه كوده تاي ۸ ي شوباتي سالي ۱۹۶۳ روويدا، ره شبگيرييه كي وابوو كار به دهستان به ناو خه لك كه وتن و، شه لم كوري ناپاريزم خه لكيتكي زوريان له به نديخانه كان په ستا، سه رتان نه يه شينم منيش له ۱۹۶۳/۲/۲۰ بهر نه و ره شه بايه

كه وتم و بوومه ميواني كاكم له به نديخانه ي هه ولير، نه وه نده خه لك گيراوون هه ر مونجه ي ده هات، هي نه وه نه بوو مرؤف تييدا بژيت، به لام كه گوتت ناچاري ده بريته وه، ئيتير به ره به ره هه نديك له گرتووه كانيان برد بو ليدان و كوتان له باره گاي (حه رهس قه ومي)، ههروهك ده گوتري كهس نه يده زاني چ باسه و چ هه لايه.

من له بي به ختيي خوم له و كاته دا نه خوش كه وتم و تووشي گورچيله ئيشانيكي وابووم نه گه ر دكتور (عه بدولره زاق ده باغ) نه بووايه بيگومان نه مري هه قم بو به جتي ده هينا، به لام دكتور ي ناوبراو وه كو شيران مني داخلي نه خوشخانه ي كوماري كرد، به به ندي له جيتگايه كي تاييه تيبي دانام كه پييان ده گوت (عوارض) به بي نه وه ي هيچ ناسياوييه كي پيشترمان هه بي، جگه له من نه و به شه ي نه خوشخانه سي چوار نه خوشي به ندي ديكه ي لي بوو، يه كييك له وانه كاك (شيخه شل) بوو كه هه موو گيانيان هه نجن هه نجن كردبوو له باره گاي (حه رهس قه ومي)، به لام كولنه ده ر بوو، هه ر له وي شه وان كه له پچه يان له دهستان ده خست و به زنجيريك كه مه تريك دريژ ده بوو له چوارپايه كيان ده به ستاينه وه، وا ريكر كه وت نه وكات هه ليكي زور باشم بو ره خسابوو به شه و رابكه م، هه له كهش به م شيويه بوو؛ ئيمه فيتريبووين شه وان به بي ئاگاداري پولي سه كان به زماريك دهستي خومان له كه له بچه كه ده كرده وه له بن به تانييه كه مان داده نا تاكو هه ست نه كهن، كه ئيشكگره كان شه و نوريان ته واو ده بوو، ده چوون چينه كه ي ديكه بانگ بكه ن كه له ژوو ريكي ديكه دا بوون، ده رگايان به كراوه يي به جتي ده هيشت و وايان ده زاني به ستراوينه ته وه و بومان ناكري رابكه ين.

من وام ریکخستبوو ئەگەر رابکەم تاکو بەیانی هەستی پێ نەکەن، بەلام کە دایکەم هات بۆ لام و بەهیمنی پێم گوت بەتەمای راکردنم و داوام لێکرد جووتیک کالەم بۆ بێنێ، دایکەم زۆر بەتوندی نارهزایەتی دەری، چونکە دایکەم و خێزانە کە میان لەجیاتنی من دەگرت، بەو چەشنە وازم لە هەڵاتن هێنا.

ئێتر بەم شیوەیە بۆ ماوەی ۱۱ رۆژ لە نەخۆشخانەی کۆماری مامەووە لە بەشی (عوارض)، پاشان منیان ناردەووە گرتووخانە بۆ جیگاکی خۆم، ماوەی چەند رۆژێکی بەسەردا روشت منیان بردە لیژنەی لیکۆلێنەووە (اللجنة التحقیة)، ئەو لیژنەیە تایبەت بوو بە بەندە سیاسییەکان، بارەگای لیژنە لە شاری هەولێر بوو، بێنیم وا ئەو کەسانەی منیان بەگرتن داووە هاتوون شایەدیم لەسەر بدەن، پێنج لە ئاگاكان، دوایان هەر ئاگای گوندە کەمان بوون کە لەسالی ۱۹۵۳ دەریان کردبووین.

ناوی منیان بانگ کردو چوومە ژوورە کە، دواتر یەک یەک شایەدەکانیان بانگ کرد، چی خراپ بوو بۆ من بەدرۆ گوتیان، پاشان نۆرە من هات قسە بکەم، بە حاکمە کەم گوت یەکیەک لەو شایەدانه ئاواهی گوت، بۆچی بەعەرەبی بەشیوەیەکی دیکەتان نووسی؟! ناچارم کرد ئەو فەقەرەییە رهش بکاتەو.

بە حاکمە کە بووایە کە لە خۆیان بوو، چی خراپە بۆ من بێنووسی، بەلام سەرۆکی لیژنە کە راییدێکی عەسکەری بوو ناوی (عبدالطیف) بوو، زۆر چاک لە قەزەبە کە من گەشتبوو، کە ئەوێ شایەدەکان گوتیان هیچ پەیوەندیی بە منەو نییە (هەرچەندە تۆمەتی کۆمەڵەی جوتیاران هەبوو کە بەسەرمدا

سەپابوو).

منیش لەلای خۆمەووە ئیفادەی خۆم داو، هەموو شایەدەکانم بەدرۆ خستەو، سەرۆکی لیژنە کە پێی گوتم؛ من چاک دەزانم تۆ هیچت لەسەر نییە، وەرە جوێن بە کەسایەتیە سیاسییە ناسراوەکان بەدە من یارمەتیت دەدەم بۆ بەریوون، منیش وەلامم دایەووە گوتم دەبێ بیووری من جوێن بەهیچ کەسیک نادەم، ئەگەرچی ئێستا لە هیچ حزبیکیش نیم بەلام شتی وا ناکەم، گوتی کەیفی خۆتە من بۆ تۆمە، منیش سوپاسم کرد.

بەم جوێرە لیکۆلێنەووەم لەگەڵ کراو، دەستیان خستەووە کە لەبچەو منیان گەراندهووە گرتووخانە، بەندەکان بە کۆمەڵ هاتنەلام و سەبارەت بە لیکۆلێنەووە پرسیاریان لێ کردم، منیش بەدرێژی بۆم گیرانەو.

ژبان و رابواردن لەگرتووخانە زۆر زۆر ناخۆش بوو، چونکە جیگامان کەم بوو، زۆرجار بواری دانیشتمان نەبوو، دەبواوە لەسەر پێ راوەستین، کە سوکارمان دەهاتنە سەردانمان، بەلام زۆر ئەزەتیان دەکێشا، لەگەڵ ئەوەش دایکی خوالیخۆش بووم زۆربە زۆرەکان دەهاتە لامان و، بە پۆلیسەکانی سەلماندبوو کە دایکی (عەریف محیەدین) سە، کە عەریفی بەندیخانە کە بوو و، بەناوی ئەو دەهاتە حەوشی بەندیخانە کەو لەوێ دیدەنیی من و کاکمی دەکرد.

تاکو لە هەولێر بووین هەر باش بوو، هەر نەبووایە بە دەردەسەریش بووایە چاویکمان بە کەسوکارمان دەکەوت، جارێکیان لە ئاپۆرای موحەمەد دایکمیان بەر داوۆووە دەستی بریندار بوو، زۆری ئەزەت خواردبوو.

لە ۱۹۶۳/۷/۶ ناویان بانگ کردم و دەستیان خستە

که له پچه و بردمیان و یتستگه ی شه مه نده فهری هه ولیر، کاترمیر هه شتی به یانی بوو ده یان بردم بۆ که رکوک بۆ ته وه ی رۆژی ۱۹۶۳/۷/۷ له دادگای عورفی دووهم ئاماده م بکه ن. که گه یشتمه لای شه مه نده فهره که بینیم دایکم و دایکی سامی (خیزانه که م) و هه رچوار منداله کان (حه سیبه، سامی، ماجید، وریا) گه یشتنه لام، هه ر چواریان له به رچاوم وه کو چه پکه گولیک بوون، ئه وکات وریا له باوه شی دایکی بوو، ئه وانی دیکه ش (سه لکه و بنکه) بوون، فرمی سک سی ریز به سه ر روومه ته جوانه کانیان ده هاته خواری، ده یان گوت باب به که ی ده که رپیه وه؟! دایکیان ته په سووره به کی به سه ردا هاتبوو چه ندی ده ی کرد قسه ی پینه ده کراو گریانی له گه روو مابوو، به لام دایکم ئه وه نده ژنیکی به هیمه ت بوو دلای هه موومانی ده داوه، ماوه به کی که م لام مانه وه تا کو شه مه نده فهره که ده ستی کرد به فیه فیه، به کترمان ماچ کردو منیان سوار کردو ئه وانیش به هه ناسه ساردی گه رانه وه مال، تا لیم دیار بوون هه ر ئاوړیان له من ده داوه.

بۆ ماوه ی نیوکاترمیر رۆیشتن گه یشتی نه لای گوندی شیراوه ی بن پردی، هه ر ئه وه نده مان زانی دوو لرمه ی زۆر گه وره هات و من و به ندیه کی دیکه که ده ستان به یه که وه به سترابوو به سه ربه کدا که وتین، بوو به ته قه، به لام زۆر به گه رمی. ماوه به کی پێچوو ته قه کردن وه ستاو پۆلیسه کان که له بن کورسیه کانیان نابووین، ئیمه یان هینایه خواری، بینیم دوو پۆلیس کوژرابوون له گه ل دوو پێشمه رگه، گوتیان شوفیری شه مه نده فهره که ش کوژراوه و ژنیکیش بریندار ببوو. وا ریککه وت له کاتی شه ره که کۆمه لیک سه رباز به ریگادا

ده رۆیشتن ریگه که ش زۆر نزیک بوو له سکه ی شه مه نده فهر، ئه گه ر پێشمه رگه کان سه رکه وتوو بوونایه ئیمه یان رزگار ده کرد. به لام هه ر ئه وه نده مان زانی ره وه جاشیکیش گه یشتنه ئه وئ، من ئه وکات زۆر ترسام چونکه سه ره که جاشه که ئه گه ر منی بینیبووایه هه ر له وئ منی ده کوشت، بێگومان بووم، به لام خوا کردی له به ر ترس و مشه وشیی خۆی منی نه ناسیه وه، چونکه من چاکه ت و پانتۆلم له به ر کردبوو خۆشم خسته په نا تا نه م بینئ، ئه وه نده ی پێ نه چوو لۆرییه کیان هینا ئیمه یان سوار کردو، ره وانه ی گرتوو خانه ی پردییان کردین، منداله وردکه ی پردی (ئالتون کوپری) تیمان وه رها تن گه لیک تفیان لی کردین، پاشان ئیمه یان فریدایه ژووری به ندیخانه بچوو که که ی پردی، هه ر کاترمیریک ماینه وه ئه و جاره ده ستیان به که له پچه به ستاینه وه، سواری لۆرییه کیان کردین به ره و شاری که رکویان بردین.

که گه یشتی نه که رکوک، دیتمان پیاوانی میری ئه و به رو ئه و به ری ده رگای گرتوو خانه که یان گرتوو بۆ ته وه ی هه رچی به پێشیاندا پروات بیده نه به رشه ق و شولا ق تا کو فرپی ده ده نه ژووری، مالی زیادی پۆلیس ئاوابی که مه ئمورمان بوو بۆ بردنه که رکوک نه ی هیشت که س یه ک شه قیش له من بدات، هه ر خۆی پشتی چاکه ته که ی گرتم و به پێش ئه وانیدا بردم و فرپی دامه ژووری، که گه یشتمه ژووری چه ندی کردم و کردم هیچم نه ده دیت له به ر دوو که له جگه ره و، له به ر هه ناسه ی خه لکی زۆریش گه رم بوو، له به ر قه ره بالغیش گویم له هیچیش نه ده بوو، ژووره که خۆی جیگای چل هیستر بوو ۷۰۰ که سیان لی به ند کردبوو، که له نیوانیاندا سی شیت هه بوون، یه کیک له و شیتانه ۱۴ دیناری

هه‌بوو، پاکه‌تی جگه‌ره‌ی به ۵۰ فلس ده‌کری و به ۴۰ فلس ده‌یفرۆشته‌وه تا هه‌موو پاره‌که‌ی له ده‌ست چوو. به‌هه‌ر جوړیک بوو خۆم راهی‌نا وه‌ک خه‌لکه‌که ئه‌و شه‌وه‌م تا‌کو به‌یانی زۆر به ناخۆشی برده‌سه‌ر، ئیستاش له‌بیرمه‌ له نیوان ۱۶ لاقان درێژبووم، چونکه هه‌یج جیگا نه‌بوو.

دادگایی کردن و حوکم دانم

روژی ۷/۷/۱۹۶۳ ناویان بانگ کردم و ده‌ستیان به که‌له‌بچه به‌ستمه‌وه‌و، بۆمه‌حکه‌مه‌ی عورفی دووه‌میان بردم، که گه‌یشتمه‌ دادگا دیتم شایه‌ده‌کان هه‌ر پینجیان له‌وین، منیان برده‌قه‌فه‌سه‌که‌و، ئه‌وانیش یه‌ک له‌دوای یه‌ک بانگ کران بۆ شایه‌دییه به‌درۆیه‌که‌یان، که ده‌ستیان به قسان کرد من تووشی هه‌یستریابه‌کی ئه‌وها بووم به‌ده‌ست و به‌زمان شالام بۆیان برد، هه‌رچه‌نده سه‌روکی دادگا هاواری لی کردم هه‌ر گویشم نه‌دایه، وای لی‌هات داوای له ئینزیباتیک کرد هه‌ردوو ده‌ستم له پشته‌وه بگریتم، به‌لام خۆ نه‌یانتوانی زمانم بگرن، ئه‌وه‌نده‌ی پیم کراو له‌توانامدا بوو ئابرووم بردن، به‌لام بی سوود بوو، چونکه ئه‌و دادگایه هه‌ر به‌ناو دادگابوو، هه‌ر بۆ ماوه‌یه‌کی زۆر که‌م بریاریان ده‌کردو به ۱۲ سال به‌ندی حوکمیان دام به‌پیی ماده‌ (۴۳) و ماده‌ (۳۱) و، سالیکیش له‌ژێر چاودیری پۆلیس بم، بریاریش درا ره‌وانه‌ی به‌ندیخانه‌ی نوگره‌ سه‌لمان بکریتم، به‌راستی چونکه توانیم هه‌رچی بیته‌ سه‌ر زمانم به‌شایه‌ده‌کانی بلیم، هه‌ر وام ده‌زانی ۱۲ رۆژ حوکم دراوم.

دواتر که پۆلیسه‌که منی گه‌رانده‌وه گرتووخانه‌که ده‌ستی نه‌خستمه‌ که‌له‌بچه‌وه‌و، که له ئۆتۆمبیله‌که‌ش هاتینه‌ خواره‌وه پيشم که‌وت و منیش له‌دوای ئه‌و ده‌رۆیشتم، وام لی‌کدایه‌وه پۆلیسه‌که ده‌ی ویست رابکه‌م، به‌لام که ته‌ماشای راست و چه‌پی خۆم ده‌کرد هه‌مووی چه‌کدار و پیاوani میری بوون نه‌م ده‌توانی.

چوو مه وه گرتوو خانه كهی كهركوك، زۆریه ی بهندییه كان هاتنه لام و پرسیاریان لی كردم، منیش گوتم ۱۲ سال حوكم درام...، هه ندیک له بهندییه كان خه لکی كفری بوون، رۆژنیک یان دوو رۆژ پێش من حوكم درابوون، له گه ل ئه وان بوومه براده ر، ئه وانیش بۆ نوگره سه لمان ده نیـردران، دوو سی رۆژ له وگرتوو خانه یه ماینه وه، ته ماشامان كرد ئه گه ر به رتیل نه ده یه پۆلیسه كان زوو ره وان هه مان ناكه ن، گرتوو خانه كه ش گه لیک ناخۆش بوو، ناچار بووین هه ندیک پاره مان دایه پۆلیسه كان و، رۆژی ۱۶/۷/۱۹۶۳ پاش نوێژی عه سه ر ئیمه یان برده وێستگه ی شه مه نده فه ره ی كهركوك، كه گه یشته نه ئه وێ دێتمان شه مه نده فه ره كه پراوپره له خه لکی گوندان و فه قیره فوقه را گیراون و ره وان هه ی (موسه یه ب) یان ده كه ن، ئیمه ئه وان هه ی حوكم درابووین گشتمان ۱۲ كه س بووین (چونكه هه ندیکه ی خه لکی حه و یجه ش حوكم درابوون)، به پاسه وان یه تییه کی زۆره وه له فارگۆنیه کی تاییه تییه یان داناین، پێش ئه وه ی سواری فارگۆنه كه مان بكه ن منداله وردكه ی كهركوكیان هینابوو به رده وردكه یان تی گرتین، زۆرمان پێ ناخۆش بوو، به لام هیه چمان پێ نه ده كرا، دیمه نیکی تریشم دیت؛ پیاویکی خه لکی گوند له گیراوه كان ده یو یست نوێژی عه سه ر بكات، كه چه چاكه تیکی له به ر بوو هه رچه ندی ده ی كرد نه یده توانی له به ری بكاته وه تا نوێژی له سه ر بكا، چونكه هینده یان لی دابوو شان و پیلی نه ده سوپرایه وه، ده ستیان له یه كتر به ستاینه وه شه مه نده فه ره ده ستی به رۆیشتن كرد، له رێگا و یستیان لی مان بده ن به لام نه یان توانی، ده یان زانی هیه چیان لی قبول ناكه ن، چونكه ئیمه حوكم درابووین و لییان بی منه ت ببووین.

كه شه مه نده فه ره كه گه یشته نزیک كفری دێتمان كه سوکاری براده رانی كفری هاتبوونه سه ر رێگا، باش بوو چاویکیان به به ندیه كانیان كه وت و هه ندیک خوار دنیشیان بۆمان هینابوو، دایکی كاك محه مه د جه میل كویه ی هینابوو. شه و درهنگ گه یشته نه گرتوو خانه ی به غدا، بۆ به یانی ۱۷/۷/۱۹۶۳ پاش عه سه ر ده ست كرا به ناو خۆینده وه، ئیمه و هه ندیکه ی دیکه ی شاره كانی دیکه ناومان خۆینرایه وه بوو به شه قه شه قی كه له بچه را وه شان دنی پۆلیسه كان و ده ستیان خستینه كه له بچه و سواری لۆریه کیان كرده ن و، ئیمه یان برده (محطة شرقي بغداد) و سواری فارگۆنیه کیان كرده ن به ره و شاری سه ماوه، ئه و شه وه دوورو درێژه ئه وه نده ی كردمان و كردمان ده ستیان له كه له بچه نه كرده نه وه، به راستی زۆر هیلاك بووین له به غداوه بۆ شاری سه ماوه دوو دوو لیک به سترابووینه وه.. سه فه ریه کی زۆر ناخۆش بوو، گیرانه وه ی هه ر به قسه خۆشه. بۆ به یانی زوو گه یشته نه شاری سه ماوه... ئۆخه ی سه د ئۆخه ی ئیمه یان دابه زاندو لۆرییه کیان هینا و سواریان كرده ن و به ره و گرتوو خانه ی شاری سه ماوه به ری كه وتین، كه گه یشته نه ئه وێ، بینیمان ئه ویش پرپوو له به ندرکراوان، هه ندیک هه ر له وێ به ندبوون، هه ندیکه ی دیکه ش ئاماده كرابوون له گه ل ئیمه ره وان هه ی نوگره سه لمان بكرین... پاش كاتر میـر ۸ ی به یانی پاسیکی گه وره ی داریان هینا گشتمانیان سوار كردو، به ره و نوگره سه لمان به ری كه وتین، ۱۸ ی مانگی ته موزه چه ندی بیري لی ده كه یه وه گه رمایه، به چوار كاتر میـر ئه و جا توانیمان ئه و رێگایه گه رمه بی ئاوه قوماویه بپرین، له رێگا له یه ك دوو جیگا

رایان گرت، ناوی جیگاگان (حومه‌ییده) و (شیخییه) بوو، هەر یه‌که‌و بیرتیکى ئیرتیوازیى لى بوو، گوايه ئاومان خوارده‌وه، به‌لام چ ئاو هه‌روه‌کو ژه‌قنه‌بووت بوو هەر به‌ناو ئاوبوو.

نوگره‌ی ناموباره‌ک

نوگره سه‌لمان شار نییه‌و هەر به‌ناو قه‌زایه، له‌ماله‌ پۆلیسی به‌ندیخانه‌و هه‌ندیک ماله‌ پۆلیسی خانه‌نشین به‌ولاوه‌ هیچ مالتیکی دیکه‌ی لى نه‌بوو، چونکه‌ به‌ راستی ژیان له‌م جوړه جیگایانه زۆر سه‌خته. بویه پیتی ده‌لین نوگره، چونکه جیگاگه‌ی نزمه، یه‌که‌م جار گه‌یشتییه (قضاء سلمان) که یه‌ک کیلۆمه‌تر له‌پیشه‌وه‌تری به‌ندیخانه‌که‌و (مدیریه‌ شرطة البادية الجنوبية) یه. هەر ئه‌وه‌نده‌مان زانی پاسه‌که‌مان گه‌یشته به‌ر ده‌رگای به‌ندیخانه‌ی کۆن، هه‌موومانیان هینایه‌ خواره‌وه‌و ریزبان کردین و ناویان خوتیندینه‌وه، ئه‌وه‌ی ماوه‌ی به‌ندییه‌که‌ی پینج سال و که‌متر بوو بۆ به‌ندیخانه‌ی نوێ و ئه‌وه‌ی ماوه‌ی به‌ندییه‌که‌ی له‌پینج سال زۆرتر بوو بۆ به‌ندیخانه‌ی کۆن نێردرا، من له‌به‌ر ئه‌وه‌ی حوکمه‌که‌م ۱۲ سال بوو، هه‌روا براده‌رانی کفریش که ده‌سال بوو، نێردراینه به‌ندیخانه‌ی کۆن، هه‌ردوو به‌ندیخانه‌ی کۆن و نوێ پیکه‌وه‌ نووسابوون، به‌لام ده‌رگا له‌نیوانیان نه‌بوو، به‌ندیخانه‌ی نوێ ده‌قاوشی زۆر گه‌وره‌ی تیدابوو وه‌کو قاوشی عه‌سکه‌ری و گۆره‌پانیکی زۆر گه‌وره‌ی له‌ناوه‌راست لى بوو بۆ تۆپی پى، به‌لام به‌ندیخانه‌ کۆنه‌که‌ گه‌لیک ناخۆش بوو، زۆر له‌ کۆنه‌وه‌ دروست کرابوو، ناوی خۆی به‌خۆیه‌وه‌ بوو. دواى ئه‌وه‌ی ئیمه‌یان به‌وردی پشکنی ره‌وانه‌ی ژووره‌وه‌یان کردین، که گه‌یشتییه‌ حه‌وشی به‌ندیخانه‌که‌ به‌ندییه‌کان پیشوازییان لى کردین، ریگا ئه‌وه‌نده‌ گه‌رم بوو که گه‌یشتین زۆر

په‌ریشان ببووین، من که سه‌رم بل‌ند کردو ته‌ماشام کرد کاک بورهان فه‌تاح و کاک شیخ محمه‌د خدر که هه‌ردووکیان خه‌لکی هه‌ولیر بوون و براده‌رو ناسیار بوون به‌پیرمه‌وه هاتن و، نیو دیمکه ئاوی خواردنه‌وه‌یان هه‌بوو ناچار بوون به‌سه‌ر سه‌رمی دابکه‌ن بۆ ئه‌وه‌ی نه‌ختیک فه‌رامۆشیم بێته‌وه به‌رو می‌شکم بێته‌وه سه‌ره‌خۆ، خوا له‌ براهه‌تییان که‌م نه‌کات قۆلی منیان گرت و برهمیانه سه‌ر جیگا که‌ی خۆیان له‌ قاوشی سببی به‌ندیخانه‌ی کۆن، براده‌رانی کفریش چوونه قاوشیکی دیکه، که هاتمه‌وه سه‌رخۆم براده‌رانی قاوشه‌که هاتنه‌لام و به‌خیره‌هاتیان کردم، که هه‌ندیکیان ته‌فسه‌ربوون.

له ١٩٦٣/٧/١٨ تا ١٩٦٣/١١/١٨، ئەم چوارمانگه هه‌رچه‌ندی بل‌یێ له‌ وه‌زعیکی خراپ و ناخۆشدا ده‌ژیاين، خواردن زۆر زۆر که‌م بوو، ئاوی خواردنه‌وه‌ش ته‌وه‌نده که‌م بوو که کاتی‌ک کاک بورهان و کاک شیخ محمه‌د ئاوه‌که‌یان به‌سه‌ر سه‌ری مندا کرد، ئاوه‌ما بیخۆنه‌وه، له‌ملاو ته‌ولا هه‌ندی‌ک ئاویان په‌یدا کرد، کاره‌با نه‌بوو، مواجه‌هه نه‌بوو، نامه‌ناردن و هاتن نه‌بوو، هه‌ر که‌سه له‌ که‌سوکاری خۆی بزربوو، سه‌ره‌رای ته‌وانه‌ش هه‌ره‌س قه‌ومیه‌کان (که ٢٢ که‌س بوون) بێزاریان کردبووین، پۆلیسه‌کان که (٧٢ که‌س بوون) گه‌لی‌ک باش بوون، دوو جار هه‌ره‌س قه‌ومیه‌کان ویستیان بمان کوژن، به‌لام دیاره ته‌جه‌لمان نه‌هاتبوو

رۆژێک بووه سافیره‌لێدان، پۆلیسه‌کان زۆر به‌ئازایی ئیمه‌یان له‌ناو قاوشه‌کان کردو ده‌رگایان له‌سه‌ر کلێل داين، به‌راستی زۆر ترساین و گوتمان ئیستا دین ده‌مان کوژن...، گه‌لی‌ک دیمه‌نی ترسناک هاته پێش چاومان، منیش له‌وکاته‌دا ده‌ستم بۆ

که‌ره‌سته‌ی تراشه‌که‌م بردو ده‌ستم به‌ ریش تاشین کرد، براده‌رانی قاوش گشتیان هاتنه قسه‌و گو‌تیان ته‌وه چ ده‌که‌ی؟ گوتم ریشم ده‌تراشم، گو‌تیان ئیمه ئیستا گولله باران ده‌کرێن تراشی چی؟! گوتم باوکه‌م ده‌مه‌وی که‌ کوژرام ریشم تراشرا بێت! باش بوو هه‌ندیکیان زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کیان هاته سه‌رلێوان، منیش کردمه راستی و تراشی خۆم کردو که‌ره‌سته‌ی تراشه‌که‌م دا کاک شیخ محمه‌د خدریش، گوتم ده‌بی ته‌تۆش تراش بی، چاک بوو ماوه‌یه‌کی پێ چوو ده‌رگایان لێ کردینه‌وه وازیان هێنا له‌وه‌ی گولله بارانمان بکه‌ن، جارێکیان (ئه‌حمه‌د حه‌سه‌ن ته‌لبه‌کر) یش باسی ته‌و رووداوه‌ی کردو گو‌تی من نا‌پازی بووم به‌ندییه‌کانی نوگره سه‌لمان بکوژرێن.

هه‌ره‌س قه‌ومیه‌کان دوژمنداریه‌یه‌کی وایان له‌گه‌ڵ ده‌کردین ته‌گه‌ر هه‌رنه‌بوایه هه‌تا به‌یانی ئیشکگره‌کان به‌دارێک یان پارچه ئاسنێک له‌ ته‌نه‌که‌ی به‌تالیان ده‌دا هه‌ر بۆ ئیزعاج کردن و خه‌ولێ زرا‌نی ئیمه، یان زۆرجار به‌روژ له‌ سه‌ربانی قاوشه‌کانه‌وه وردکه به‌ردیان له‌ مامۆستای ته‌مه‌ن هه‌فتا و پینچ سالی (یه‌حیا قاف) ده‌گرت، یه‌حیا قاف شاعیر بوو و به‌یه‌که‌م مامۆستای عی‌راق ناو ده‌برا، زۆریش پیربوو، مامۆستا یه‌حیا قاف ئامۆژگاریی هه‌ره‌س قه‌ومیه‌کانی ده‌کرد، ده‌یگوت کورپه‌کانم ته‌وه‌ی ئیوه ده‌یکه‌ن ده‌بێته هۆی له‌ناوچوونتان، زۆر قسه‌ی وای ده‌کرد ته‌وان پیتی دل‌گران ده‌بوون، پاشان ده‌یگوت (یحیی قاف یحکي و ما یخاف)، ته‌وانیش به‌و شتیه‌یه ئیه‌انه‌ی ته‌و پیاوه پیره شاعیره‌یان ده‌کرد، به‌لام قسه‌کانی یه‌حیا قاف گشتی هاتنه‌جێ.. یه‌حیا قاف له‌ به‌ندیخانه‌ی (حیلله) بوو که

عه بدولسه لام عارف له ناو ته ياره سووتا، له خوښيان تووشی شه له لی (نصفي) بوو و، دواتر ئه مری خوی کرد.

ماوه يه کی پي چوو خه می ئه وه م بوو که که سوکارم نازانن چيم ليپهات و بو کوي ره وانه کرام... ههروهک گوتمان نامه و هاتوچو قه دهغه بوو، ته نهها دهيان هيشت روزمه ی بهريد بيت، نوگره سهلمان وهک کاروان سهرا و ابوو، روژي به سه دان دههاتن و به سه دانى دیکهش ره وانه ی به غدا دهکران بو دادگاييکردن، منيش روژتيکیان بيرم کرده وه کارتيکی واکه م ماله وه بزنانن من له نوگره سهلمانم، له گرتووخانه ی به غدا نامه ره وانه دهکرا، هينام له کاغهزه ته نکه ی ناو پاکه تی جگه ره ی جمهوري ته وکاته نامه که م نووسی و تيایدا باسی خوم ونوگره سهلمانم کردو، داوام ليکردن ته گهر نامه که ی منيان به دهست گه شت روزمه يه کی بهريد م بو ره وانه بکه ن و دووپاکه ت تاید بخه نه ناو روزمه که، پاش ئه وه ی تایدی ناو پاکه تيکیان به تال دهکهن نامه و وينه ی منداله کانم بو بخه نه ناوی و به جوړتيکی واکه ی دای بخه نه وه که نه زانريت دهستکاری کراوه.

که نامه که م نووسی يه کيک له و براده رانه ی ره وانه ی به غدا دهکران دم ناسی، هه ره ته وکات پاکه ته جگه ره که يم لي وهرگرت و جگه ره يه کم هينايه دهره وه تووتنه که ی ناویم لي دهره يناو نامه که م لوول داو خسته م ناو جگه ره که (له جيگای توتنه که) ئينجا خسته م وه ناو جگه ره کانی دیکه و، داوام له و براده ره کرد که گه شسته گرتووخانه ی به غدا ئه م نامه يه بينيته دهره وه ئه و ئه دريسه ی له نامه که نووسراوه بيخاته سه ره زه رفيک و نامه که م بو ره وانه بکا، به ته مای خوی گه و ره.

ماوه يه کی باشی پيچوو، روژتيک ناويان بانگ کردم و گوتمان وه ره دائيره ی به نديخانه روزمه ی بهريدت بو هاتووه، منيش به نازايی چووم ديتم روزمه يه کم بو هاتووه دوو پاکه تی تایدی تيدايه، يه کيک له پاکه ته کان شکابوو تاید ه که رژابوو ناو کيسه که (که خاميکی سپی بوو)، منيش گوتم سه دی سه د ئه وه ئه و پاکه ته يه که نامه و وينه ی تيدايه، پاشان دهرکه وت به پيچه وانه وه بوو.

نوگره سهلمان - جلی (کانه) ی به نديخانه م کردوته زانک و چوغل

روزمه که یان پشکنييه وه و دايبانه دهستم، منيش خيرا گه رامه وه قاوشه که م و جار ي هيجم نه کرد تاید ه که ی دیکه م شکاند، که ديتم پره له نامه و وينه ی منداله کان ئه ودهنده دلخوش بووم وهک ئه وه بوو ديدنه ی يه کترمان کردبي، له نامه که دا هه موو شتيکیان به دريژي بوم نوسيبوو به تاييه تی دهنگوباسی کاکم که به ساليک حوکم درابوو و ره وانه ی به نديخانه ی به عقوبه کرابوو، له نامه که یان واکه ده ده که وت که زانيبوويان من ره وانه ی به نديخانه ی نوگره سهلمان کراوم، له شايه دهکانيان زانيبوو که له لای خه لک باسی ئه وه ی له

دادگا پيتم کردن و شاهديی خويانيان کردبوو.

له نامه که نوسیبوویان به حه مه ده مینی خالم سابیر که له نوگره سه لمان پۆلیسه ۳ دیناریان پۆره وانه کردووم، به راستی ههر نه شمده زانی حه مه ده مین له نوگره سه لمان پۆلیسه، دواپی بۆم ده رکه وت که فه قیره له بهر حه رهس قه ومییبه کان نه یده و تیرا بیته لام له به ندیخانه.

وای لیتهات زۆر بی پاره بووم، ئه وکات جگه ره ده کیشا، ۱۰ پا که تم مابوو فرۆشتمه وه، دانه ی به ۴۰ فلس و وازیشم له جگه ره کیشان هینا، خه لک له به ندیخانه فیری جگه ره کیشان ده بیت منیش وازم لیتهینا، ماوه یه کی دیکه ی پیچوو ۳۰۰ فلسم یارمه تی له ریک خراوی به ندیخانه وهرگرت.

روژیک بیرم کرده وه چون ئه و سێ دیناره م که لای حه مه ده مینه بگاته دهستم، یه کییک له حه رهس قه ومییبه کان ناوی عه لی بوو قسه ی له گه ل ده کرا، منیش گوتم ده با به عه لی بلیم به لکو بۆم جیبه جی ده کات، گوتم ئه بو حوسین سێ دینارم له ربی پۆلیسیکه وه بۆهاتوو ناوی حه مه ده مین سابیره له قه زای سه لمان پۆلیسه، زۆر مه منون ده بم ئه گه ر لیبی وهریگری و بۆمی بهینی، چونکه زۆر پیویستم پیی هه یه، گوته ئاسانه.

ههر ئه وه نده م زانی روژیک پاره که و نامه یه ک و هه ندیک جل و هه موو ئه وانه ی به حه مه ده مین ره وانه کرابوو، هه مووی بۆ هینام.

هه ره کو باسم کرد ئه و چوار مانگه حالممان زۆر په ریشان بوو، حه فته ی جاریک به نیو ته نه که ئاوی تال خۆمان ده شوشت، به سێ چاره گه ته نه که ئاوی تالیش که به تاییدیش که فی نه ده کرد حه فته ی جاریک جله کافمان ده شوشت. روژانه دیمکه یه ک ئاوی

گوايه شرینمان هه بوو بۆ خوار دانه وه، به لام چ ئاو یک وه ک زه قنه بووت بوو، هه ریبه که قۆدییه کی یه ک کیلویی هه بوو بۆ (W.C)، هه موو ئاو دابه شکر دانه که ئیشکگری له سه ر بوو و به ندیبه کان خۆمان سه ره په رشتیمان ده کرد.

شه وانیش که چه فانۆسیکمان هه بوو یان ده سوتا یان نه ده سوتا، خه ویشمان که م بوو، چونکه (وه ک پیشتی باسم کرد) حه رهس قه ومییبه کان شه وان له سه ر سووچی دیواره کان ههر بۆ ئیزعاج کردفمان ته نه که یان لی ده دا، به هیچ جوړیک نه یان ده هیشته به ندیبه کانی به ندیخانه ی کۆن و به ندیبه کانی به ندیخانه ی نوێ یه کتری ببینن، زۆری وای تیدابوو باوک له و لایه و کوریش له لایه که ی دیکه، یان برایه ک له م لاو برایه که ی دیکه له لایه که ی دیکه بوو.

به ندیخانه خه لکیکی گه لییک زۆری تیدابوو، هه تا سێ مانگ جیگا نه بوو یا تاغه که م رابخه م ههر لای براده ران بووم، نوستنیش زۆر به ناخۆشی بوو، که س نه یده توانی که له که ی خۆی وهرگیڕی ههر ده تگوت گوڤه و شار ده دریین، به روژیش خۆمان به شتی دیکه خه ریک ده کرد، هه ندیک کتابی لیبوو، به دزیش رادیۆمان هه بوو، رادیۆ له به ندیخانه له برای پشتی باشتی بوو، ئه ی باوکه رو ههر خوا دهیزانی به چ ناخۆشییه ک ئه و ماوه یه مان رابوارد.

کوڊەتای عەبدولسەلام عارف

لە ١٨/١١/١٩٦٣ عەبدولسەلام عارف توانی بەسەر بە عەسییەکان زāl ببی و لە رادیۆ هەوالە کە بلایو کرایەو، بوو بە هاتوهاراوی حەرەس قەومییان، هەر ئەوەندەمان زانی لیتمان چوونە سەربانی قاوشەکان گوللەبارانمان بکەن، بەلام باش بوو پۆلیسەکان زۆر بەچاپووکێ سافیرەیان لێداو ئیمەیان بردهوه ناو قاوشەکان و رزگاربان کردین.

دواتر پۆلیسەکان و حەرەس قەومییەکان رووبەرپووی یەکتەر بوونەو، پۆلیسەکان توانییان هەندیکیان بگرن و، بیستم هەندیکیشیان هەلاتن، کە رووداو کە سەری گرت و بەعس لاچوو گۆرانیکی ئاوا بە ئیمە دروست بوو، کەس ئاگای لەو نەما کە لە نوگرە سەلمان بەندە؛ دەرگای نیوان هەردوو بەندیخانە کە کرایەو، خەڵکە کە بەیەکتەر شادبوونەو، مەدیرێکمان بۆ هات کە پیاویکی زۆرباش بوو، لە هەموو روویکەو بەندیخانە کەمان وەک بەندیخانە ی هەر ولاتیکی پیشکەوتووی لی هات، وەرزش، نمایشکردن، کوپو کوپوونەو، خۆبندن و خۆبندنەو، فیربوونی زمانی بیگانه....، پەیدا بوون و، رێگای مۆجەهەو نامە ناردن و هاتن کرایەو، هەر ئەوەندە ناخۆش بوو کە دوور بووین، دەرگا گۆرانیکی وا بوو هەر چەند باسی بکە ی هەر کەمە، لە هەمووشی گەنگتر خواردمان باشتەر بوو، دوا ی مۆجەهەو کەم کارەباشیان راکیشاو، ئاوی تالیان بە بەلوعە گەیانە بەندیخانەو ئاوە شیرنە کەمان زیاتر بوو (کە هەر بەناو شیرین بوو).

هەرچەند بلی کاتی خۆمان بەخۆشی دەردهسەر، بە پیاسەو میوانداری یەکتەری و نوکتەگوتن و گفتوگۆی خۆش لە گەڵ یەکتەر، کە کارەبا بەسترا ئاریەلی رادیۆکەمان لە ساردی کارەبا دەخست بۆ ئەوەی رادیۆی دەنگی کوردستان وەرگرن و، زۆر بە چاکی وەری دەگرت.

نامەم بۆ هات، بۆم دەرکەوت کە کاکم رەوانە ی بەندیخانە ی رومادی کراو، پاشان کاکم خۆی نامە ی رەوانە دەکردو منیش وەلامم دەدا یەو، وای لیتهات کە سوکاری بەندییەکان دەهاتنە دیدەنی (مۆجەهە)، دایکم و گشت مندالەکان هاتنە لام و ٣-٤ سەعات لە لام مانەو، لەو دیدەنییە داوای رانکوچۆغە لێکم کرد!!

رانکوچۆغە لێ کە یان پاش ماو یە ک بۆ ناردم. ئە گەر چی قەدەغەش بوو بەلام من کردمە بالیف (سەرین) و خستە ژێر سەری خۆم، بەو ئاواتە ی رۆژێک لە رۆژان رابکەم، چونکە هەموو کاتی بێرمان لە راکردن دەرکەووەو دەمگوت دەبی رۆژێک لە رۆژان بۆم رێک نەکەوێ رابکەم! هەتا بەنسییم بوو. لە گەڵ کرانەو ی دەرگای نیوان هەردوو بەندیخانە کە، گواستەو لە قاوشیکەو بۆ قاوشیکێ دیکە بوو کارێکی ئاسایی، لە بەر ئەوەی خەڵکی هەولێر زۆریان لە قاوشی ٦ ی بەندیخانە ی نوێ بوون، خۆم گواستەو ئەوێ، رۆژانە کاتی خۆشمان دەردهسەر و شەوانەش گشتمان لای یە ک کۆدەبووینەو، جار جاریش کاک حەسەن قۆچەسۆری مەخموری لاوکی کاوێس ئاغای بۆ دەگوتین «دەخاڵۆ دەخاڵۆ»، ئەو نمایشانە ی لە نوگرە سەلمان دیتم لە دەرەو ی بەندیخانە نەم بینوو، تۆپانی بە گشت جۆرەکانییەو یاری رۆژانە ی

بهنديه كان بوو، خواردنيشيان بهوه چاك كردبوو قازانجي
 حانوته كه يان خستبووه سهر خواردن كه زور له جارن باشتري
 ببوو، نهو كه سانه ي كه پاره و مواجه هه يان نه بوو پتيان هوه ديار
 نه بوو، چونكه يارمه تيبه كي باشيان ده دان به قازانجي حانوته كه
 و ياريده ي نهو كه سانه ي حاليان باش بوو، زور جار كاك عادل
 سه ليم (هه زار ره حمه تي لي بي) گالته ي له گه ل عه بدو لخالق قاسم
 ده كرد كه له ئيمه به پاره تر بوو، نه ويش قوديبه ك
 گوشتي (بيف) ي پي ده كړي، كاك ساير محمه د حوسيني ش كه
 له مه خزن بوو نورديبه ك ناني بومان ده هينا له گه ل سي چوار
 هيلكه ي شكاو، قوديه گوشته كه مان گهرم ده كرده وه دهمان
 خوارد، گه ليك خوش بوو.

زور جاريش ده چومه لاي كاك محمه د جه ميل و كاك
 حوسين و مام حبيب كه خه لكي شاري كفري بوون، مام
 حبيب (هه زار ره حمه تي لي بي) باوكي كاك محمه د جه ميل
 بوو، باوك و كور پيكه وه به ندبوون، مام حبيب پياويكي تا
 بلبي قسه خوش بوو، گهر توره ش بووايه دوو دوشاوي تيكه ل
 ده كرد، به لام گشتان خوشمان گهره ك بوو.

من له بيبه ختي خوم تووشي گورچيله هيشان بووم، به شيويه ك
 كه هاتمه سهره مهرگ، زور دكتور له گه ل ئيمه به ندبوون،
 به تايبه تي دكتور (رافيد سويحي نه ديب) كه نهو كات باشتري
 دكتور جهر احي عيراق بوو، به لام له بهر نه وه ي گورچيله كه م
 به رد ي تيدا بوو، ههرچي بويان ده كردم بي سوود بوو، روژتيكيان
 پينج دهرزي مورفينم ليدر، به لام ههر ژاني نه ده شكا،
 براده ره كانم به هيلاك دابوو، خو كاك سمكوي كوبي هه موو دهم
 له لاي سهرم دانيشتبوو، شهو و نيوه شهو گشت براده ره دريغيان

نه ده كرد، چهند روژتيكي پيچوو روژ به روژ خراپتر ده بووم،
 مديري بهنديخانه يان تيگه ياند كه وا من حالم زور خراپه، نهو
 كات نه گهر به نديكي نه خوشيان ره وانه ي نه خوشخانه ي ديوانيه
 بكردبووايه، ده بووايه ره زامه نديي حاكمي عه سكه ري عام
 وهرگرن، به لام چونكه من زور نه خوش بووم موديره كه له سهر
 مه سئولييه تي خوي له گه ل چهند به ندييه كي ديكه كه پيشتر
 موافقه يان هاتبووه وه ره وانه ي نه خوشخانه ي شاري ديوانيبه ي
 كردم، ئيمه يان سواري لوري كردو ره وانه ي شاري سه ماوه يان
 كردين، شهو له گرتووخانه ي سه ماوه مابينه وه، نهو شهو وه
 گورچيله كه م ژانيكي زوري هه بوو، به ههر جورتيك بوو شهو كه چه
 پريمزيكي به نديخانه كه يان داگيرساندو نه ختيك ئاويان بوو گهرم
 كردم و، له ناو بوتليكي نايلومان كردو هاويشتمه سهر گورچيله م
 بوو نه وه ي نه ختيك ژاني بشكي، به لام نه مزاني بوتله نايلونه كه م
 راكوشي قه پاغه كه ي ليبووه وه و ناوه گهرمه كه به سهر سكمد رژاو
 زور نه زيه تي دام، نهو شهو ههر به په نجه روژم كرده وه، بوو
 به ياني پوليس ناويان خويندينه وه و دهستييان له كه له بچه
 به ستاينه وه سواري لوريان كردينه وه به رهو شاري ديوانيه، كه
 گه يشتنه ديوانيه ئيمه يان برده گرتووخانه ي (حي العصري)،
 پيش نه وه ي بمان به نه نه خوشخانه دوو شهو لهو گرتووخانه يه
 مابينه وه.

له ويذا برياردرا رابكه ين، به ههر جورتيك بوو پارچه
 شيشه يه كي ئاسنمان به ده ست كه وتبوو له گه ل خومان
 بردوو بوو مانه ژووره وه، نه وانه ي كه له گه ل من بوون به هيز بوون،
 ههر چه نده من زور نه خوش بووم، به لام من گوتم را كردن
 ئاواتيكي منه خه مي منتان نه بي، من نه گهر بشمرم وهك ئيه

رادەكەم، برادەرىكى فرۆكەوانمان لەگەڵ بوو ناوی (عەبدولمۆنعیم) بوو پێیان دەگوت ئەبو سەلمە گوتی: کاکە سەعدوللا لەسەر شانی خۆم دادەنێم.

پاشان زۆریان لێ کۆلییەو وەزبان لە راکردن هینا، چونکە پیاویکی خەڵکی دیوانیەمان لەگەڵدا بوو باش شارەزابوو گوتی باوکم ئەو ئیشە سەر ناگرێ تکایە وازی لێبھێن.

بۆ دوو بەیانی ئێمەیان برده نەخۆشخانەى کۆماری لە دیوانیە، تەماشام کرد دوو سێ بەندی دیکەى لێ بوو دوانیان عەمەلیاتی رێخۆڵەکوێرە کرابوون، یەکیکیان وەک من گورچیلەى دەهیشا ناوی (نوری سەعدوللا) بوو ئەفسەر بوو، بەخیزانەکەى ئەو وەلامم بۆ مالهو وە نارد کە من لە نەخۆشخانەى دیوانیەم، چەند رۆژێکی مابوو بۆ جەژنی قوربان هەر کەسە وەلامی ناردبوو کە کەسوکاریان بۆ جەژن بێنە لایان چونکە فرسەت بوو، منیش وەلامم نارد کە بێنە لام، ئەگەر چی بۆ مال و مندالی من ئەم هاتنە زۆر زەحمەت بوو بەلام هەر ناردم بێن، رۆژی عالفە بوو هەر هیندەمان زانی زۆر بەخیرایی و بێ ئەوەى هیچ عیلاجێک وەرگیرین هەموومانیان لە نەخۆشخانە دەرکرد، گەلیک هاتوهارمان کرد بەلام بێ سوود بوو، هەر گوێشیان پێ نەداین، ئێمەیان بردهووە گرتوو خانەکەى (حی العصرى)، لەوێ پێیان گوتین ئەمڕۆ هەندیک بەندیان لە نوگرەسەلمانەو هیناوە لە رێگا بەندییەکان بەهۆی جگەرەو پۆلیسەکانیان بێ هۆش کردوو، بە کەتەر و پلایس تێلە کون کونەکەى لۆرییەکەیان پساندوو و رایان کردوو هەمووشیان رزگاریان بوو، زۆر خراپمان بۆ هات بەتایبەتى من لەلایەک گورچیلەم زۆر بەژان بوو لەلایەکی دیکەشەو گوايه وەلامم ناردوو مالهو وە بێنە لام. بۆ

بەیانى دەبوو جەژنی قوربان (سالى ١٩٦٤) کە رۆژەلات دیتم هەر یەکە لە بەندییەکان کەسوکاریان هاتن بۆ لایان، تەنها من نەبێ وەک گێژان لە حەوشی گرتوو خانەکە دەسورامەووە دەمگوت ئێستە ئەگەر مالهو وە بێن بۆ دیوانیە دەچنە نەخۆشخانەو لەوانە یە کەس پێیان نەلێ ئێمە و لە گرتوو خانەى (حی العصرى) بن، دەر دەگورچیلەکەم لێ بوو دوو دەرد، هەر چاوەروان بووم و نەهاتن تا مۆجەهە کۆتایی هات. هەر ئەوەندەم زانی کاکۆی خوارزام لە دەرگا گەرەکەى گرتوو خانەکە بەدەرکەوت...!! هەر نەمزانی چی بکەم، چونکە لەو کاتە پۆلیسەکان کردیانە سافیرە لێدان و گوتیان ئامادە بن بۆ گەرانهو بۆ بەندیخانەى نوگرەسەلمان. منیش بانگم کرد گوتم کاکۆ بۆ خاتری خوا ئەدى مالهو؟ گوتی لای نەخۆشخانە جێم هێشتوون، منیش گوتم دەبرۆ بە ئازایی بیان هینە بەلکۆ لە دوورەو دەش بێ چاویکم پێیان بکەوێت.

کاکۆ رۆشت مندالەکان بەیئێ، پۆلیس لۆرییەکەیان ئامادەکرد، بوو بانگکردن و ناو خۆپێندنەو بۆ رۆشتن، منیش بەهێواشی چوومە لای شوفیتری لۆرییەکە کە عەریفێک بوو پێیان دەگوت (عەریف موللا)، بێ ئەوەى بیناسم چاک و چۆنیم لەگەڵ کردو، پێم گوت ماویدیەکی زۆرە کەسوکاری خۆم نەدیتوو، ئێستاش و لە هەولێرەو هاتوون و هێشتا بە رێگاوەن و نەگەشتوونەتە لای من، ئێو دەش و سوارى لۆریان دەکەن، چارم چییە؟

عەریف موللا هەر وەکو پیاوان گوتی: با بێن خەمت نەبێ، هەلسا بۆنیتی لۆرییەکەى هەلدا یەو، ئەوەندەم دیت مالهو

گه‌یشتنه بهر دەرگای گرتووخانه‌ی (حي العصری) و پۆلیس گوتیان (یا الله موللا)، وه‌لامی دانه‌وه‌و گوتی په‌له مه‌که‌ن لۆریه‌که ته‌واو نییه، با‌ئو پیاوه‌ش که‌سوکاری خۆی بیینی تا‌کو چاکی ده‌که‌مه‌وه... لۆریه‌که‌ش هیچی نه‌بوو به‌لام له‌بهر من وایکرد، ئه‌وجا پۆلیسه‌کان گوتیان (یا الله کاکه روح واجهم)، به‌م شیویه هاتنه ژووره‌وه به‌لام چ هاتنی‌ک زۆر هیلاک ببوون، به‌لام چاک بوو هه‌موویان هاتبوون مندا‌له‌کانیشان هینابوو، بۆ ماوه‌ی نیوکاتر می‌ر پیکه‌وه دانیش‌تین و پتوبستیان بۆ هینابووم، پاش نیوکاتر می‌ره‌که خۆم گوتم به‌سه له‌بهر ئه‌و پیاوه باشه که پیاوه‌تی له‌گه‌ڵ کردووم، هیش‌تا مال‌ه‌وه هه‌ر له‌بهر دەرگا بوون که‌له‌پچه‌یان خسته‌وه ده‌ستمان و سواری لۆریه‌که‌ی عه‌ریف موللایان کردین.

ئه‌گه‌ر چی ئه‌و پیاوه کاره‌که‌ی بۆ راست کردم‌ه‌وه، به‌لام به‌هۆی ئه‌وه‌ی باشم بۆ نه‌هات که‌سه‌ریکی زۆرم کیشا، ئیت‌ر خوا‌حافیزیمان له‌یه‌ک‌تر کرد ئه‌وان به‌ره‌و هه‌ولێر و منیش به‌ره‌و نوگره‌ سه‌لمان به‌رێ ک‌ه‌وتین.

ئه‌وان له‌ گه‌رانه‌وه‌یاندا سواری پاسێک ده‌بن، رادیۆی پاسه‌که گۆرانییه‌کی ریفیی (داخل حه‌سه‌ن) لێ‌ده‌دا، دایکی سامی ده‌ست به‌گریان ده‌کا، نه‌فه‌ره‌کانی ناو پاسه‌که پرسیاریان کردووه ئه‌م ئافه‌ره‌ته بۆچی ده‌گرییت، ئه‌وانیش وه‌لامیان دابوونه‌وه که پیاوه‌که‌ی له‌ نوگره‌سه‌لمان به‌نده، خه‌ڵکه‌که‌ش زگیان بۆ سوتابوو و ده‌ستیان به‌گریان کردبوو.

ئیمه‌یان گه‌رانه‌وه‌ به‌ندیخانه‌ی شاری سه‌ماوه، شه‌وی‌ک له‌وێ ماینه‌وه، ئه‌و شه‌وه تا به‌یانی دانیشتم، گورچيله‌شم

ده‌هیشا و زۆریش په‌رۆشی مال‌ه‌وه بووم.

بۆ به‌یانی لۆریه‌که‌ی خراپیان هیناو به‌قه‌ره‌په‌سته سواریان کردین و ره‌وانه‌ی نوگره‌سه‌لمانیان کردینه‌وه، خ‌وای کرد به‌یانی به‌ردی‌کم له‌ گورچيله هه‌بوو فری‌مدا و ئیس‌راحه‌تم کرد، ئه‌وجا مایه‌وه ئه‌وه‌ی براده‌ران ده‌سته ده‌سته بیینه لام و سه‌باره‌ت به‌خۆم و نه‌خۆشخانه‌و مواجه‌هه پرسیارم لێ بکه‌ن، منیش سه‌ربرده‌که‌م هه‌موو بۆ گێرانه‌وه.

ژیانی به‌ندیخانه‌مان رۆژ به‌ رۆژ خۆش‌تر ده‌بوو، هه‌ر چه‌ند بلی‌ی کاتی خۆمان به‌خۆشی ده‌برده‌سه‌ر، ماوه‌یه‌ک خۆم خه‌ریکی خ‌ویندنه‌وه‌و نووسینی لاتینی کرد لای کاک سه‌ید عه‌لی عه‌زیز تا باشی فێرکردم.

رۆژانه‌ ب‌لا‌و‌ک‌را‌وه‌یه‌ک به‌هه‌موو قاوشه‌کاندا ده‌گێر‌دا‌ گشت ده‌نگ‌وباسی جیهانمان بۆ ده‌خ‌وین‌رایه‌وه، هه‌روه‌ها رۆژنامه‌یه‌کی رۆژانه‌شمان هه‌بوو، رێک‌خ‌را‌وی گشت به‌ندیخانه‌ش لی‌ژنه‌یه‌کی رۆشن‌بیری دانا‌بوو که به‌هۆی رادیۆو هات‌و‌چ‌و‌وه ده‌نگ‌وباس کۆ‌ده‌ک‌رایه‌وه‌و، رۆژانه‌ بۆ به‌ندییه‌کان ده‌خ‌وین‌رایه‌وه، به‌راستی فه‌رامۆشیه‌کی زۆر باش بوو.

مواجه‌هه ده‌ستی پێ‌کرد، هه‌موو رۆژێک چه‌ند که‌سی‌ک مواجه‌هه‌ی ده‌هات، من ئه‌و ماوه‌یه‌ی له‌ نوگره‌سه‌لمان بووم دوو‌جار مواجه‌هه‌م هات، جارێک مال‌ه‌وه گشتیان و جارێکی‌شان کاکم که له‌ به‌ندیخانه به‌ربوو له‌گه‌ڵ دایکم هاتن بۆ لام.

به‌و شیویه‌ ژیا‌نمان ده‌برده‌سه‌ر تا‌کو ده‌ست‌ک‌را به‌ گواستنه‌وه‌ی به‌ندییه‌کان به‌ره‌و به‌ندیخانه‌ی (حیلله و عیماره)، زۆر که‌سیش

ماوهی بهندییه کهی که مکرایه وه بههوی (لجنة اعادة النظر في محكومية السجناء السياسيين) به ناشوکی نالیم من له ههردوولا بیتبش بووم، نه ماوهی بهندییه کهم کهم کرایه وه نه بهر گواستنه وهش که وتم.

دواتر لیژنه هاته نوگره سهلمان، ئه وهی بهرائه تی بدابووایه

بهریان ده دا، زۆر کهسیان بهردا، بهلام من بهرائه تم نه دا، چونکه زۆر به تهنازولم داده نا، سهروکی لیژنه که سهری له بن گویم نا گوتی یه ک دوو وشه بنووسه بهرت دهدهم، گوتم نایکه م.

وای لییهات ئه م بهندیخانه گه وره یه چهند کهسیکی تیدا ما، ئه وی دیکه هه مووی رهوانه ی بهندیخانه ی حیلله کران،

بهندیخانه ی نوگره سهلمان - قهلا ی کۆنی لیوه دیاره

من و کاک کهریم عیسا که برادهریکی خه لکی عه نکاوه بوو، چهند کهسانیکی دیکه ش ماینه وهو ساته خوشه کلمان لی بووه ناخوشی. کاک کهریم عیسا ش ماوهی بهندییه کهی کهم مابوو و ده رده چوو، من به ته نیا ده مامه وهو له براده رانم داده پرام.

له گه ل کاک سمکو مه غدید (که ئه فسه ریکی کورد بوو و پیکه وه به ندبووین) براده رایه تیمان گه لیک خوش و کۆن بوو و

هه موو کات پیکه وه بووین، به تایبه تی که نه خوش بووم کاک سمکو هه رده م دهستی له ژیر سه رم بوو. کاک سمکو گواسترا بووه بهندیخانه ی حیلله، فه یرو زخانه ی خیزانی فاتیح ئاغای راسپارد بوو بچیته لای (مدیر عام السجن) به لگو نه قلم بکات، فه یرو زخانیش وه ک خوشکیکی دل سو ز منداله کانی خو ی له گه ل خویدا بردبوو و چوو بووه لای (مدیر عام السجن) و نه قلی کردم.

روژی نه ورۆزی سالی ۱۹۶۶ زۆر دلته نگ بووم، بیرم له زۆر شت ده کرده وه، هه ر ئه وه نده م زانی به ده نگیک ی به رز بانگیان کردم و، به ئازایی چوومه لایان، گوتیان خۆت ئاماده بکه ئه مری نه قلت هاتوو به ئو بهندیخانه ی حیلله، وابزانم گه ر بریاری به ربوونیشم بهاتبووایه هه ر ئه وه نده دلخۆش ده بووم، چوومه وه قاوشه کهم و زۆر به خیرایی خۆم ئاماده کردو یاتاغه کهم پیتچایه وه، خه می کاک کهریم نه بوو هینده ی نه مابوو حوکه کهی ته واو بی و به ربیی، باشه ئه دی رادیۆ کهم چون رزگار بکه م؟ هه لسام بوتلیکی نایلۆنم هیئاو نیوهم دراند، رادیۆ کهم خسته ناوی و پاشان بوتله کهم پیک داداوه و خا ولییه کم هیئاو لیم دووری و خا ولییه کهم ته ر کردو قولپیکم بو کردو به ده ستمه وه گرت گوايه ئاوی خواردنه وه یه. یاتاغه کهم هاویشته سه ر ملم و بوتله کهش به ده ستمه وه، پاش ئه وه ی گشت براده رو بهندییه کان به رپیان کردم، کاک کهریم ماچ کردو به ره و دائیره ی بهندیخانه رویشتم، له وی زۆر به وردی شمه کهکانیان پشکنیم لۆری راوه ستابوو سواری لۆریان کردم، که به ری که وتین گه لیکم له عه نت بو نوگره سهلمان رهوانه کرد، شه ویک له گرتوو خانه ی سه ماوه یان هیشتمه وه، بو به یانی رهوانه ی حیلله یان کردم.. که

گه‌یشتمه به‌ندیخانه‌ی حیلله زۆر به‌وردی هه‌موو شمه‌که‌کانیان پشکنیمه‌وه، به‌لام هیچی قه‌ده‌غه‌م پینه‌بوو له‌ رادیۆکه‌م زیاتر ئه‌ویش که‌س نه‌یده‌زانی له‌ کوێیه، دوو سالی‌ش بوو رانکو چۆغه‌له‌که‌م کردبووه‌ بالیف (سه‌رین) ئه‌ویش هه‌ر له‌لام بوو، دوو سال وشه‌ش مانگ و سێ رۆژ له‌ نوگره‌سه‌لمان مامه‌وه.

له‌و ماوه‌یه‌ی له‌ نوگره‌سه‌لمان به‌سه‌رمان برد تووشی زۆر ریککه‌وتی ناخۆش هاتین، له‌ هه‌موویان ناخۆش‌ترین ئه‌وه‌بوو که‌ رۆژیکیان بروسکه‌ هات بۆ له‌سێداره‌دانی دوو پیاوی چالاک‌ی خه‌لکی (کو‌ت) یه‌کیکیان ناوی عه‌بدولره‌زاق بوو مامۆستا بوو، ئه‌وی دیکه‌ ناوی هه‌مزه‌ بوو کرێکار بوو. به‌ر له‌وه‌ی بیان به‌ن ئیمه‌ی به‌ندییه‌کان چوبه‌ لایان، به‌لام گه‌شتان حه‌په‌سابوون نه‌مانده‌زانی چ بلی‌ن، ئاخ‌ له‌م وه‌زعه‌ پیاو چ بلی؟! عه‌بدولره‌زاق له‌په‌ره‌شیان قسه‌ی پینه‌ده‌کرا، به‌لام هه‌مزه‌ هه‌لسا جگه‌ره‌ی به‌سه‌رماندا دابه‌شکردو گوتی؛ خه‌م مه‌خۆن ئیمه‌ ده‌پۆین ئیوه‌ ده‌می‌ن، هه‌روا گوتی به‌لام یه‌ک راستی هه‌یه‌ ده‌مه‌وێ بۆتانی روون بکه‌مه‌وه: من و ئه‌و مامۆستایه‌ به‌ کوشتنی پیاویک تاوانبار کراوین و ئیستا له‌سێداره‌مان ده‌ده‌ن، به‌لام برواتان هه‌بێ ئیمه‌ (لا‌علم و لا‌خبر) له‌و تاوانه‌ی به‌ملی ئیمه‌یان دا‌هیناوه‌. به‌راستی پیاویکی به‌جهرگ بوو، وه‌ک شیرانه‌م هاته‌ به‌رچاو، ئیتر ئیمه‌ش ماوه‌یه‌ک له‌لایان دانیه‌شتین و، دواتر ناویان بانگ کراو به‌چاوی پر له‌ فرمسیک و دلێکی پر له‌ خه‌مه‌وه‌ تا ده‌رگای دائیره‌ی به‌ندیخانه‌ به‌رێمان کردن، به‌راستی مه‌وقفیکی زۆر ناخۆش بوو له‌بیر ناکرێ.

له‌ به‌ندیخانه‌ی حیلله؛ دنیا‌یه‌کی دیکه‌

که‌ گه‌یشتمه به‌ندیخانه‌ی حیلله‌ بینیم به‌ ده‌یان له‌ براده‌ره‌کانم له‌ پیشوا‌زیدا راوه‌ستا‌بون، هه‌موویان ده‌ستیان له‌مل کردم و ما‌چیان کردم... هه‌ر که‌سه‌ ده‌یگوت وه‌ره‌ لای من، که‌ هه‌ستم راگرت هه‌روام زانی له‌ ولاتیکی ناخۆشه‌وه‌ چوومه‌ته‌ ولاتیکی یه‌کجار خۆش.

دوو سێ رۆژ له‌ژووری (١) مامه‌وه، پاشان چوومه‌ ژووری (١٧) لای کاک سمکۆ، به‌منه‌وه‌ بووبه‌ (٧) که‌س، ژووریکی بچووک بوو له‌ به‌ندیخانه‌ی نوێ هه‌ر سێ به‌چوار ده‌بوو (چونکه‌ له‌ حیلله‌ش دوو به‌ندیخانه‌ هه‌بوو کۆن و نوێ ده‌رگایان له‌سه‌ر یه‌ک بوو)... ئاوو حه‌مامیکی زۆر باش هه‌بوو، مه‌کته‌به‌یه‌کی پرکتیبی لی‌بوو، ته‌له‌فزیۆن دانرا‌بوو، بۆ گشت به‌ندییه‌کان خواردنیکی گه‌لیک زۆر هه‌بوو چونکه‌ مانگی دوو جار موجه‌هه‌ هه‌بوو، هه‌رجاره‌ دوو رۆژ له‌سه‌ر یه‌ک... پیتی ناوی هه‌موو جو‌ره‌ مافیکی سیاسیمان هه‌بوو.

جاریک که‌ هاتبوونه‌ موجه‌هه‌م، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی موجه‌هه‌که‌ دوو رۆژ له‌سه‌ریه‌ک بوو شه‌وان له‌شاری حیلله‌ ده‌مانه‌وه، رۆژی یه‌که‌می موجه‌هه‌ (سامی) ی کوره‌ گه‌وره‌م لای خۆم گێرایه‌وه، به‌لام ماجد (که‌ له‌و بچووک‌تر بوو) ده‌یگوت ئه‌گه‌ر منیش نه‌هێلییه‌وه‌ لای پۆلیسه‌کان شکاتان لێ ده‌که‌م... هه‌ردووکیان مندا‌ل بوون، ئه‌و شه‌وه‌ سامی هه‌ر خه‌نی ببوو له‌لام، به‌لام به‌یانی که‌ پۆلیسه‌کان هاتن بمانز‌مێرن سامیم له‌ژێر به‌تانی نابوو ده‌ترسا، گوتم باب‌ه‌ مه‌ترسه‌ ئه‌گه‌ر بشزانن ده‌نگ ناکه‌ن.

ئەو ماوەیە لە بەندیخانە ی حیللە مامەووە هەر بیرم لەو دەکردهووە دەبێ رۆژتیک لە رۆژان نەتوانم رابکەم؟! کاتی خۆی ئەفسەرێک کە خەڵکی موسڵ بوو و ناوی (سەلاح ئەحمەد) بوو زۆر پیاویکی رەند بوو لە بەندیخانە ی نوگرەسەلمان رای کرد، بەلام بەداخەووە لە رێگا مردبوو، نوگرە بێ مەفەر بوو، بەلام حیللە وانەبوو، لەو ماوەیە ی دوااییدا دوو ئەفسەر لەکاتی مواجهە رابانکرد، بەلام بەیارمەتیی رێکخراوی ناو بەندیخانە. وای لێهات زۆر کەس بەندیی تەواو دەبوو و دەرەچوو ئێمەش هەر ماینەووە، ماله وەشمان بەهیلاک دابوو ئەوئەندە رێگای حیللە بکوئەووە، ئەو ماوەیە ی لە حیللە بووم زۆر برادەری دلسۆزم هاتنە لام گەلێکم هەوەس پێدەهات.

دوو بەرەکییەک لە نیتوان بەندییەکان پەیدا بوو، هەندیک قیادە ی مەرکەزی و هەندیک دیکەش لێژنە ی مەرکەزی بوون، ئەگەر چی من لەهیچ رێکخراویکیان نەبووم بەلام هەر ناخۆشیش بوو، هەموو دەم ململانێ و ئاژاوە لە نیتوانیاندا هەبوو، هەندیک جار شەڕیشیان دەکرد، ئێمە (ئەوانە ی بێ لایەن بووین) بەندیخانە کەمان لێ ببوو دۆزەخ.

برادەریکی رواندزی کە ناوی (رەئوف عەبدولکەریم) بوو، زۆر کورێکی باش بوو، لە تەعزيب هەر ۳۲ ددانیان شکاندبوو، لەکاتی خۆیدا لەشەری کۆرەک گیرابوو و بیست ساڵ حوکم درابوو، زۆر دلی بەمنەووە خۆش بوو، هەموو دەم دەهاتە لای من و منیش زۆر خۆشم دەویست.

رۆژتیک رەئوف هاتە لام گوتی پرسیارێکم هەیه؛ لە رێکخراوی بەندیخانە داوای دوو وێنەیان لێ کردووم، دەبێ بۆ چی بێ؟ منیش زۆر بە زبەرەکی و یەکسەر وەلام دایەووە گوتم؛

لەبەندیخانە وێنە بۆ چییە ئەگەر راکردن نەبێ؟ گوتی هیچ نازانم، بەلام پرسیار دەکەم، بۆ بەیانی بەپێکەنینەووە هاتە لام و گوتی؛ چیت گوت ئاوهایه.... هەویەمان بۆ دەکەن بۆ راکردن لە بەندیخانە، منیش گوتم؛ کاک رەئوف ئەگەرچی من پەيوەندیم نییە بەلام بزانه لە برادەران بپرسە بەلکو منیش بگرتەووە، بۆ بەیانی هاتەووە گوتی؛ گوتووینانە نابێ، چونکە هی وەک ئەو زۆر هەیه، ئەو هەویەیه تەنها بۆ نەخۆش و پیرەکانە. بەلام کاک رەئوف بەمنی گوت؛ هیچ خەمت نەبێ بەبێ تۆ نارۆم، منیش گوتم دەبا بزانی.

کون به ده رکردنی به نندیخانه و راگردنمان

ئیسوار به ک له کاتی رۆژئاوا بوون له ۱۹۶۷/۱۱/۷ له گهڵ کاک قادر مه لا نه حمه د له حه وشه ی به نندیخانه پیاسه مان ده کرد، به لام که سه رنجت ده دا وه زعه که ئاسایی نه بوو، وامان زانی دیسان به ربه ره کانی سیاسیی نیتوان به نندیبه کانه بۆیه خۆمان تینه گه یاند، هه ر نه وه نده م زانی کاک ره ئوف به ئازایی بۆم هات و گوتی « نه وه چ ده که ی عالم هه مووی رۆشت!»، که وای گوت بێ سێ و دوو کاک قادرم ماچ کردو گوتم من ده پۆم، کاک قادر ئاموزای دکتۆر عیزه دین مسته فا ره سول بوو پیاویتیکی جوامیر بوو، نه وه نده شی نه مابوو به نندیبه که ی کۆتایی پێ بیت، زۆر منی خوش ده ویست، که زانی منیش ته مای راگردنم هه یه دهستی به گریان کردو گوتی مه پۆ به م نه شاره زاییه ده ترسم شتیکت به سه ر بیت، گوتم؛ کاکه من هه ر ده پۆم. به ئازایی چوومه سه ر یا تاغه که ی خۆم و دهستم دایه رانک و چۆغه له که م و چه فیه یه کی زه رد م هه بوو نه ویشم برد له گهڵ ده فته رخدمه و جووته کاله که م، به گهڵ کاک ره ئوف که وتم و نه و به پیشم که وت، چونکه ئاگای له راگردنه که هه بوو، به ره و قاوشی یه ک رۆشتین، له ده رگای قاوشه که یه کی که له به نندیبه کان راوه ستابوو ناوی (سه عید ته قی) بوو به کاک ره ئوفی گوت؛ کاکه (انت بعدین)، منیش چوومه ناو قاوشه که زۆر به خیرایی بیتجامه که م له بهر کرده وه، سه ره وه م بۆ لایه ک فری داو بنه وه م بۆ لایه کی دیکه هاویشت، زۆر به چاپووکی رانک و چۆغه له که م له بهر کردو چه فیه زه رده که م له سه رم ناو کاله کانم له پێ کردو رووم کرده نه و

ژووره ی که کونه که ی لی کرابوو و ده رگایه کی له ناو ژووری یه ک هه بوو، که ده رگای یه که مم کرده وه ژووره که مۆنجه ی ده هات نه وه نده پر بوو. یه کی که له و به نندیانه شه قه ی ددانی ده هات منیش نه گه ر به کاوه خۆ بچوو بوو مایه نه ده گه ی شتمه سه ر کونه که، نه گه ر چی ژووره که هه ر سێ به چوار ده بوو به لام زۆر پر بوو. هه لاتنه که ش وادیار بوو به خیرایی نه بوو چونکه زۆر ئاسانیش نه بوو، منیش له که لینی لاقان به هه ر جوړیک بوو خۆم گه یانده سه رکونه که، پیاویتیکی خه لکی عیماره پێیان ده گوت (نه بو سه لام) گوتی؛ کاکه (غیر بالسرة)، منیش هه ر وه لام نه دایه وه، دیتم کاک سالح مه ولود که خه لکی هه ولیر بوو له سه ر کونه که بوو، لیتی پرسیم کاک سه عدو لالا ده بی من به و جیگایه وه بچم؟ منیش گوتم بۆچی پێوه ناچی!، نه وه نده گوتیم نه دایه هیه چ که س کاتی نه وه م نه بوو هه ست له قسه ی که س رابگرم چونکه بێ دوو دلی بریارم دابوو نه گه ر بشکوژیم هه ر رابکه م. کونه که له سه ره تا دا له شیوه ی بیر لی درابوو به قوولایی سێ مه تر، وه کو بیر لای خۆمان پێبلقه یان بۆ کردبوو، منیش خۆم تێخست و زۆر به ئازایی دوو پێبلقه چوومه خواره وه، پاشان جۆنیانی خۆم فریدا ناو بیر که ته په م لیوه هات، لیروه تونیله که به ئاسویی دهستی پێده کرد، ده بوایه به گاگۆله برۆی، رووناکیش بوو چونکه کاره بایان بۆ راکی شابوو، هه روه ها به تانیان لی راخستبوو، به پێی توانا ریکوپیتکیان دروست کردبوو، نه و قوولیه ش بۆ نه وه بوو به بن سێ بناغاندا چوو بوو، بناغه ی ژووره که، بناغه ی دیواری شووره که له هه ردوولای ژووره وه و ده ره وه.

به گاگۆله رۆیشتم تاكو گه یشتمه شوینیک هه وراز بوومه وه، که هه ورازیش بوومه وه رووناکی نه ما، هه ورازبوومه وه تا کاتیکم زانی سه رم له کونه که ده رچوو، که سه یرم کرد کۆنه گه راجه که بوو، زۆر تاریک بوو چونکه پیشتر شۆرتیان به کاره بای ده ره وه کردبوو. پیش نه وه ی بچمه ناو بیره که که له ژوو ره که دا بووم گویم لیبوو گوتیان هه ر که سی ده رچوو با رابکات، منیش که ده رچووم دهستم به راکردن کرد بۆ سه ر نه و جاده به ی به پیش ده رگای به ندیخانه که تیده په ری... ماوه یه ک غارمدا هه ر هینده م زانی گه یشتمه دوو سی پیاوان که به غاردان به ره و لای من ده هاتن به عه ره بی به منیان گوت؛ نه وه چیه نه و خه لکه لیته راده کات؟ منیش گوتم نازانم... منیش هه ر رام ده کرد، به لām نه وان له به ر تاریکی و له به ر مشه وه شی خویان ئاگایان له من نه ما، منیش به خیرایی خۆم گه یانده سه ر جاده قیره که وه دهستم به رۆیشتنیک مام ناوه ندی کرد نه سه برو نه خیراو چوومه سه ر ره سیفه که رۆیشتم.

پینج شه ش ده قیقه ی پینچوو بوو به هه للا، پۆلیس به غاردان به ته نیشمدا تیپه رین، به لām هیچ خویان له من نه گه یاند، نه وه ش هی نه وه بوو من جلی کوردیم له به ردابوو، زۆریش به هیمنی ده رۆیشتم، بریارم دابوو هیچ خۆم نه شیوتیم، که له من تیپه رین فه رامۆشییه کم هاته وه به ر.

من واده رۆم، نه شاره زام، به لām چه ند جاریک به و جاده به به به ندیتی منیان بردبوو بۆ نه خۆشخانه ی حیلله.

گه یشتمه دوکانیک له خاوه نه که یم پرسى؛ گه راجی به غدا له کوئی به گوتی ده برۆ سواری نه و پاسه به به و به جابییه که بلتی لای گه راجی به غدا به ته یینه خوارى، منیش به گورگه لۆقه خۆم

گه یانده پاسه که وه، که سواری بووم به جابییه که م گوت نه شاره زام له لای گه راجی به غدام دابه زینه، که گه یشتینه لای گه راجه که گوتی کاکه نه وه گه راجی به غدا یه، منیش هاتمه خواره وه و زۆر به ئاسایی رۆیشتم، که گه یشتمه ده رگای گه راجه که پیاویک له وى راوه ستابوو گه راجه که چۆل دیاربوو، به پیاوه که م گوت ده مه وى بچمه به غدا، نه ویش له وه لāmدا گوتی؛ نه مرۆ شوفیره کان مانیان گرتوه وه هیچیان بۆ به غدا نارۆن، منیش هه روام ده زانی له جیگای دیکه ئۆتۆمبیل هه یه برۆا بۆ به غدا، به لām بۆ هه ر جیگایه ک چووم نه بوو، گه رامه وه لای پیاوه که گوتی؛ کاکه لیته له یه ک گه راج سه یاره بۆ به غدا ده روا، منیش گوتم؛ من نه شاره زام نه دی چ بکه م؟ گوتی؛ به م جاده به دا برۆ له و فلکه یه ی نه ولا تیپه ره، نه و پاسانه ی له نه جه ف دین خویان بانگ ده که ن به غدا و سواری پاسیک به و برۆ.

که میک رۆیشتم دوو نایب عه ریفی کورد وه ک دوو فریشته بۆم په یدا بوون، که گه یشتنه لای من چاکو خۆشییه کی زۆر گه رمیان له گه لدا کردم و گوتیان خیره لیته ی، منیش گوتم به سه ردان هاتبووم بۆ حیلله، ئیستاش ده مه وى بگه ریمه وه بۆ به غدا و نه شاره زام... گوتیان ده فره موو به گه لمان که وه.

یه کیکیان پرسى: نه وه بۆچی جله کانت به خۆله؟ منیش له گه ل خۆدا وه شاندى گوتم ماندوو بووم له ولا له سه ر زه وى دانیشتبووم... هه ر رۆیشتین تاكو گه یشتینه فلکه که، چه ند هه نگاوێک ره تبه وین بانگیان کردین، ئینزباتیکى عه سکه ری و نه منیک و پۆلیسیکی مرور بوون، ئیمه ش هه ر سیکمان چووینه لایان و داوای هه ویه یان له من کرد منیش ده فته ر خدمه که م له گیرفان بوو دامه ده ستیان، ته ماشایان کردو دایانه وه دهستم و

داواى لیبوردنیان کرد. یه کیچک له نایب عهریفه کان پرسپاری لیکردن، ئەوانیش گوتیان به ندییەکان به ندیخانەیان شکاندوو، گوتمان نهوهک ئەوه یه کیچک بێ لهوان.

ئەگەر ئەو فریشتانە نهبوونایه من گیرابووم، به لام هەر وایانزانی میوانی ئەو دوو نایب عهریفه کوردەم.

نەختیکی دیکه رویشتین پێش ئەوهی بگهینه پاسەکان به نایب عهریفه کانم گوت؛ من کوردم و ئێوهش کوردن، پێویسته شهرفی کوردایهتی کار بکات، گوتیان فەرموو قسه بکه، گوتم؛ چیتان لێ بشارمهوه، به خوا من یه کیچکم لهو بهندیانەى رایان کردوو، ئیستاش ئێوه کهیفی خۆتانە من نهشارەزام، بێ ئەوهی ههست به هیچ جوهره مهترسییهک بکهن به شیوهیهکی ئەوهنده پیاوانه وه لامیان دامهوه ئەگەر که سوکاری خوشم بوونایه هەر ئاوها وه لامیان دهمامهوه، گوتیان یاخوا راکردنهکەت پیرۆز بێ و به سهراچاومان هاتی.

خۆ ئەگەر منیان له گهڵ ئەواندا بگرتبووایه لهوانه بوو له سیدارەیان بدابوونایه، کهچی بێ ترس منیان برده لای پاسهکه وه هەردوو لاروومه تیان ماچ کردم و ده‌رگای پاسه‌که‌یان بو کردمه‌وه، هه‌روه‌ها گوتیان له کورسییه‌کانی پشت شوفیتره‌که دابنیشه باشت‌ره.

ئەوهی جیگای داخ بوو ناو و ئەدره‌سم نه‌زانین، ئەو که سه‌ره‌م هەر له دڵ ماوه، به لام چی بکه‌م وه‌زعه‌که له‌وه‌دا نه‌بوو له‌و کاته‌دا پرسپاریان لێ بکه‌م ناویان چیه‌یه و خه‌لکی کوپن؟

هەر سێ چوار ده‌قیقه‌یه‌کی پێ چوو پاسه‌که پرپوو و پارەیان لێ وه‌رگرتین هه‌ریه‌که (١١٠) فلس، که پاسه‌که به‌رێکه‌وت کاتریمیر نوێ شه‌وی ١١/٧/١٩٦٧ بوو، ئەگەر بلایم باوه‌رم

نه‌ده‌کرد لێم مه‌گرن، ده‌مگوت ئەوه منم به‌و نه‌شاره‌زاییه‌ وا خه‌ریکه‌ رزگار ده‌بم؟!

له‌پێشه‌وه‌ی پاسه‌که ئەفسه‌ریکی یه‌ک ئەستێره له ته‌نیشته شوفیتره‌که دانیشتیوو، له‌ رێگا سه‌یاره‌یه‌کی پۆلیس راوه‌ستابوو، ئەفسه‌ره‌که له شوفیتره‌که‌ی پرسى: ئەم سه‌یاره‌یه‌ چیه‌یه لێره وه‌ستاوه؟ شوفیتره‌که گوتی نازانم، ئەفسه‌ره‌که گوتی؛ تازه له‌ناو پاس گوتم لیبوو گوايه ئەفسه‌ر به‌ندیخانەیان کون کردوو وه‌ رایان کردوو، له‌وانه‌یه له‌به‌ر ئەوه لێره وه‌ستابن، به‌لام که‌س پاسه‌که‌ی ئیمه‌ی رانه‌گرت، منیش خۆم بێ هه‌ست کردبوو و له‌ جامی پاسه‌که‌وه سه‌یری ده‌ره‌وه‌م ده‌کرد، هیچ لێی تێنه‌ده‌بووم، چونکه پێنج شه‌ش سال بوو دوور بووم له‌ ژبانی ئازادی و له‌نیوان چوار دیواران ده‌ژیام، وام لێهاتبوو زۆر شتم له‌بیر کردبوو، چونکه ئولفه‌تم به‌به‌ندیخانەوه‌ گرتبوو. تاریک بوو نه‌مده‌زانی سه‌عات چه‌نده، به‌لام کابرای شوفیتر رادیۆی کردبۆوه، له‌رێگا بووین کاتریمیر لێیداو ده‌نگوباسی سه‌عات ده‌ی شه‌وی خۆینده‌وه، ئەو کاتی فه‌رامۆشییه‌کم هاته‌وه‌و گوتم زۆری نه‌ماوه بگه‌ینه شاری به‌غدا.

کاتریمیر ده‌و نیوی شه‌و گه‌یشته‌ینه به‌غدا، له‌گه‌راجی (علاوي

الحلصة) هاتمه‌ خواره‌وه وه‌ک مه‌ری گێژ وابوو، به‌لام له‌ جارێ زیاتر هۆشم هیناوه به‌ر خۆم، گوتم زۆر مخا‌بنه له‌به‌غدا بگه‌رێمه‌وه و بگه‌رێم.

ئەدریسی مالى براده‌ریکم پێبوو له‌کاتی خۆی له‌گه‌ڵ ئیمه به‌ند بوو، مالىان له‌ (مدينة الثورة) بوو، هه‌لسام ته‌کسیه‌کم

راگرت و مامه له له گه ل کرد به ۶۰۰ فلس پینک هاتین نه گهر ماله کهم نه دوزبه وه بم گه پینیتته وه شوینی خۆم، که گه یشتنه سهوره نه وه ندده گه راین و سوراین ماله کهم پتی نه دوزرایه وه، ناچار گوتمه شوفیره که بم گه پینه وه ناو به غدا، له ریگا دوو جار هاته سهر زارم به شوفیره که بلیم بم به مالی خۆت له به ندیخانه رام کردوه، به لام نه م گوتم، کابرا موسلاوی بوو منی گه رانده وه و لای ئوتیل شه هلا دابه زیم نزیك گۆره پانی ره سافی، ته ماشام کرد سه عات ۱۲ چاره کی دهوی، که چوومه ئوتیله که ته نها کاتبه که له خواره وه بوو له ئیداره، منیش پرسیم نه دی کاک...؟ گوتی وا له سه ره وه نووستوه، منیش بی نه وهی کاتبه که هیچ بلتی به ئازایی به سه رکه وتم، که چووم کاک.... له سه ر بانی نووستبوو، وهک به رخی تیرشیر پر خه ی ده هات، خوار دبوویه وه نه و جا نوستبوو، سه ربانی ئوتیله که ش پری خه لک بوو نوستبوون، نه گهر چی مانگی (۱۱) ش بوو به لام به غدا وهک لای ئیمه نییه ههر له بانی ده نوستن، منیش به هیواشی چوومه لای و یهک دوو جار به ناوی خۆی بانگم کرد، وه لامی دامه وه و یهک پتی له به رم هه لسا، ماچی کردم و به گهرمی به خیره اتنی کردم، منیش گوتم چۆنی تیده گه ی من بو لیهره م؟ گوتی له به ندیخانه راتکردوه؟ گوتم به لتی، نه و جا ده بی و ابکه ی نه مشه و له جیگایه کی باش بمحه وینیه وه بو به یانی بم به یه مالی پلکم، ماله پلکیتکم له به غدا هه بوو، نه و مالیانی پتی ده زانی، گوتی؛ ده ترسم له ئوتیل بت نوینم ئیره بپشکنن، گوتی خۆم ژووری تایبه تیم هه یه له لایه کی دیکه، به لام یه کیتکم له گه له نه وهک بپرسی نه و پیاوه کتییه؟، گوتم باشه ته گبیر؟ هه ندیک بیری کرده وه، گوتی نه وه دوو به تانی و بالیفیک، وه ره به سه ر

نه م دیواره دا ئاودیو ببه و برۆ له سه ر نه و عیماره بخره وه. عیماره که به رۆژ جیگای پزیشک و پارێزه ران بوو و به شه و داخرا بوو، که بیرم کرده وه باشتترین ته گبیر بوو، ناخوشیه که ی له وه دا بوو ستاره که زۆر بلند بوو، به لام له ناوه راستدا جیگایه ک هه بوو پیتی خۆم له سه ر داناو ئاودیو بووم، که ئاودیو بووم جیگایه کی کش و مات بوو، له سه ر نه و حاله ش له سه ربانه که ش نه مام، ده رگای سه ربانه که کلیل نه درابوو پالم پیوه نا کرایه وه، چووم له پال ده رگا که له لای ژووره وه دانیشتم و پشتم به ده رگایه که دا، سه عاتیک له عیماره که هه بوو هه موو سه ره سه عاتیک لپی ده دا، زۆر فه رامۆشیم پیتی ده هاته وه. به یانی به هیواشی به سه ر دیواره که ئاودیو بووم بانگی کاک..... م کرد، گوتی بی قه زابی زۆر زوه، نه ختیکی دیکه بو ی راوه ستام نه و جا دوو باره بانگم کرده وه هه لم ستاند وا ریکه که وتبوو مالی پلکم له وی نزیك بوو، مالیان له گه ره کی (فضل) بوو، کاک.... گوتی؛ لیهره به من ده چم بو مالی پلکت و پییان ده لیم و پانتۆل و کراسیکت بو ده هیتم، گوتم باشه، ماوه یه کی پیچوو هاته وه کراس و پانتۆلیکی هینا بوو، منیش به خیرایی خۆم گۆری و شوینی که وتم، نه و براده ریکیشی له گه لدا بوو، به لام براده ره که ی نه یده زانی من دوا به دوا ی نه وان ری ده که وم، وای له کوره پلکه کانم گه یانده بوو که گه یشتنه نه وی نه و سه لامیک ده کات و به ریکای خۆیدا ده روا، که گه یشتنه لای مالی پلکم نه و سه لامی خۆی کردو رویشتم.

کوره پلکه کانیشم خوا حه قه زۆر به گهرمی پیشوازییان لیکردم و زۆر به ئازایی منیان برده ژووری، جار ی ههر زوو

حه مامیان بۆ داخستم و که رهسته ی تراشیان بۆ هینام، پاشان نانیان بۆ ئاماده کردم، به لām ئەو کاتی نه متوانی پاروئیکیش نان بخۆم چونکه شهو نه نوستبووم و میتشکم لهق ببوو، خه ویشم لی نه ده کهوت، به راستی ئەوهنده بۆم باش بوون شه رمه زاریان کردم، ئەوهی پیتی بلین ترس به بیراندا نه ده هات، ته نها پیره ژنه که ی پلکم نه بی ده ترسا ده یگوت ماله (ئه من) یک لهو که ره که هه یه کوره پلکه کانیشم گالته یان به قسه که ی ده هات، ژوو ریکیان له سه ره وه هه بوو منیان برده ئەو ژوو ره.

بیرم کرده وه چۆن ماله وه ئاگادار بکه مه وه؟ گوتم چاکترین ته گبیر ئەوه یه پلکم لیتره هه ر ده ترسی با ره وانی بکه مه وه خه به ریان بداتی، پیم گوت پله ئەوه پاره هه لسه برۆ بۆ هه ولیر، به لām چۆنت پی ده لیم ئاوها ده که ی، مشه وه شیان مه که، زۆر به هیمنی پیتیان رابگه یه نه که من له مالی ئیوه م و رزگارم بووه. پلکم که گه یشتبووه هه ولیر چوو بووه لای کاکم له دوکان، کاکم دواتر بۆی گپرامه وه گوتی؛ پلکه جه میله گوتی کاک (نعمت الله) هه تا ده رگا وه ره ئیشیکم پیته، منیش چوومه لای، پلکم گوتی سه عدوللا له به ندیخانه ی حیلله رایکردوه له مالی ئیمه یه هیچ خه میشتان نه بی، هه ر بۆ ئەوه ش منی بۆ لای ئیوه ناردوه. منیش پیم گوت؛ زۆر باشه و ناردمه وه مالی.

کاکم گوتی سه عاتیکی پی نه چوو پۆلیسیکی ناسیار هات گوتی مامۆستا مزگیننی کاک سه عدوللا له به ندیخانه رایکردوه، ماوه یه کی دیکه ی پیچوو یه کیکی دیکه ش هات ئەویش هه روای گوت؛ کاکم گوتی پیم گوتن ئاگاداری هیچ نیم. که پلکه جه میله ده چیته مالی ئیمه وای ریک ده که وئ دایکی سامی له مالی دراوسییه ک ده بی، حه سیبه ده چیته دوا، دایکی سامی بۆی

گپرامه وه گوتی؛ که حه سیبه خه به ری دامی خۆشم نازانم چۆن گه یشتمه وه مالی و که چاوم به پلکه جه میله کهوت و خه به ره که ی دامی دلم له خۆبووه وه، وادیاره زۆر ترسابوو، وای زانیبوو من شتیکم به سه ر هاتوو یان له و راکردنه شتیکم به سه ر دیت. به و شیوه یه پلکم ده نگویاسی راکردنی منی گه یانده بووه ماله وه.

رۆژنامه‌ی الاخلاص چۆن باسی راگردنه‌کە‌ی کردبوو؟

من زۆر خەمی ئەوەم بوو بزاتم پاش من ئەو برادەرانی رایان کردبوو و ئەوانە‌ی مابوونە‌وه چیان بە‌سه‌رهاتوو، پاش دوو سێ رۆژ رۆژنامه‌یه‌ک هه‌بوو بە‌ناوی «الاخلاص» زۆر به‌ دوور و درێژی دە‌نگوباسی راگردنه‌کە‌ی ئێ‌مه‌ی بلاو‌کردبوو، ناوی را‌کردوو‌ه‌کانی نوسی‌بوو، هه‌روا چه‌ند کە‌س رزگاری بوو چه‌ند کە‌س گیراو‌ه‌تە‌وه هه‌مووی نوسی‌بوو، وای دانابوو خۆ‌لی تونی‌له‌کە‌یان له‌ جۆ‌گە‌ی مه‌جرای به‌‌ندیخانه کردبوو، پێ‌م وایه راست بۆ‌ی چوو بوو، چونکه پێ‌ش را‌کردنمان له‌ به‌‌ندیخانه رۆژ‌تیک ئاوی مه‌جرایه‌که گیرابوو، مدیری عام هات‌بوو بۆ سه‌ردانی به‌‌ندیخانه، برادهران دا‌وایان لێ‌کردبوو ئە‌و ئاوه پێ‌سه به‌ ئامێ‌رو ته‌نکه‌ر فرێ‌بدری، ئە‌ویش وه‌‌لامی دا‌بوونه‌وه گو‌تبووی خۆ‌تان فرێ‌تی بدە‌ن، ئە‌وانیش زۆر له‌و قسه‌یه‌ توورپه‌ ببون، رێ‌ک‌خراوی به‌‌ندیخانه به‌ زووترین کات به‌‌گشت به‌‌ندییه‌کانیان را‌گه‌یانده‌ گه‌ر مدیر عام هاته‌ قاوش و ژووره‌کان کە‌س سه‌لامی لێ‌ وه‌‌رنه‌گرێ‌ته‌وه کە‌س له‌به‌ری هه‌‌له‌سه‌تی، هه‌ر هێ‌نده‌مان زانی گو‌تیان مدیر عام هات، که هاته‌ ژووره‌کە‌ی ئێ‌مه نه‌ کە‌س له‌به‌ری هه‌‌له‌ساوه نه‌ کە‌سه‌یش سه‌لامی لێ‌ وه‌‌رگرته‌وه به‌‌ ملشۆ‌ری گه‌‌پایه‌وه.

بۆ‌ به‌‌یانی هه‌‌تا ده‌وام دانرا برادهران به‌ په‌‌قره‌جان هه‌‌موو ئاوه پێ‌سه‌کە‌یان ره‌‌وانه‌ی لای داتێ‌ره‌ی مدیری به‌‌ندیخانه کرد، کار‌تیک‌ی گران بوو چونکه ئاوه‌که گه‌‌لیک زۆر بوو، ناچار ئە‌وانیش به‌‌میلیان دا‌هات به‌‌ بۆ‌ری ئاوه‌که لایه‌ن و به‌‌ ته‌‌نکه‌ران

فرێ‌تی بدە‌ن.

رۆژانی به‌‌ر له‌ را‌کردنمان داتێ‌ره‌ی به‌‌ندیخانه زۆر مشه‌وه‌ش بوو هه‌ر بۆ‌یه‌ش مدیر عام هات‌بوو، له‌‌لایه‌کی دیکه‌شه‌وه کاک (که‌مال که‌ماله‌) تیم‌سالی پیا‌ویکی ره‌‌شی کرد‌بوو له‌به‌ر ده‌‌رگای به‌‌ندیخانه وه‌‌ستابوو و زۆر به‌‌توندی شیشه‌کانی ده‌‌رگای به‌‌ندیخانه‌ی را‌ده‌هه‌ژاند، حکومه‌ت به‌‌وه زۆر مشه‌وه‌ش ببوو و زۆریان پێ‌ ناخۆش بوو، مدیری ئە‌منیش که هات به‌‌ندییه‌کان نه‌یان هێ‌شت بێ‌ته‌ ناو به‌‌ندیخانه، هه‌ر له‌ ده‌‌رگای شووره‌که گه‌‌ران‌دیانه‌وه، وه‌‌ک ب‌لێ‌ی هه‌‌ستیان به‌‌ شتیک کرد‌بوو، به‌‌لام نه‌یان‌ده‌‌زانی چ هه‌‌یه، ئە‌و تیم‌ساله‌ی که‌مال که‌ماله زۆر مه‌‌سه‌له‌کە‌ی لێ‌ ئالۆ‌زکرد‌بوون، وادیار‌بوو کاک که‌مال ده‌‌ستیکی بالای هه‌‌بوو له‌‌لێ‌دانی کونه‌که، دواتر به‌‌درێ‌ژی باسی ئە‌و برادهره ده‌‌که‌م.

که رۆژنامه‌ی «الاخلاص» م خوی‌نده‌وه به‌‌راستی گه‌‌لیک دل‌خۆش بووم، چونکه به‌‌چاکی هه‌‌موو شتیکم بۆ‌ روون بووه‌وه، وا دیاریش که‌وت ٤٣ کە‌س رزگارمان ببوو، ئە‌وی دیکه‌ش هه‌‌موویان گیراو‌بوونه‌وه، ئە‌و پیا‌وانه‌ی به‌‌غاردان گه‌‌یشته‌ لای من له‌‌کاتی را‌کردنه‌که‌م، هه‌ر ئە‌وان ئاشکرایان کرد‌بوو، ئە‌گه‌ر نا که‌م کە‌س له‌ به‌‌ندیخانه ده‌‌ما، هه‌ر له‌ رۆژنامه‌که‌دا دیار‌بوو که حکومه‌ت وایزانی‌بوو کە‌س له‌ شاری حیل‌له‌ ده‌‌رنه‌چوو‌وه هه‌ر له‌و شاره‌ په‌‌رت و بلاو بوونه‌ته‌وه، چونکه زۆریان له‌‌شار گرته‌بوو، ئە‌گه‌ر جله‌ کوردییه‌که‌و دوو عه‌‌ریفه‌ کورده‌که نه‌‌بوونا‌یه‌ منیش وه‌‌ک ئە‌وانی دیکه ده‌‌گیرامه‌وه.

٧ رۆژ له‌ به‌‌غدا مامه‌وه، له‌و ما‌وه‌یه‌دا کاکم هاته‌ به‌‌غداو، هه‌‌ولێ‌کی زۆری دا تا‌کو له‌ برادهرانی پارتی وه‌‌ره‌قه‌یه‌کی (عدم

تعرض) ی بۆ وەرگرتم (ئەو کات شۆرشى كورد لە گەڵ حکومهتى عەبدولرەحمان عارف لە گفتوگۆدا بوو).

لە گەڵ کاکم تەگبیرمان کرد سە یارەبەکی خسوسى بگربن و بەدریى خوشکم لە گەڵم سوار بێ، ئەو کاتە مامۆستا جەواد شێروانى لە بەغدا قوتابى بوو ئەویش گوتى لە گەڵت دیمەو، بەم شێوەیە سە یارەبە کمان بە کرێ گرت و من و خوشکم لەدواو سواربووین و مامۆستا جەوادیش لەپێشەو، ئێشەکە بە ترس بوو بەلام خوشکەکەم دە یگوت هیچ غەمت نەبێ، دەگە یشتینە هەر سەیتەرەبەک (ایة الکرسى) یەکی دەخویندەو دە یگوت زاریان دەبەستم، بەراستیش ۹ سەیتەرەمان برى کەس بەمنى نەگوت هەوێت، کە گە یشتینە قوشتەپە لەوێ بە شوفێرەکەم گوت (کە کاکە حەمەى ناو بوو)؛ دایکم لە مورتکە یە (مورتکە ی گەورە) بم گە یەنە ناو گوند، گوتى باشە، من چوومە مورتکەو ئەوانى دیکەش گەرانەو هەولێر، ئەو کات حکومەت دەستەلاتى ئەوێ نەبوو بچیتە گوندەکان، نەشەدە کرا بگەڕیمەو هەولێر، چونکە بەهۆى راکردنم لە بەندیخانە ئەمر قەبزییم لەسەر بوو.

کە لە سە یارەکە هاڤمە خواری پیاوانى گوند گشتیان لەلای مزگەوت دانیشتبوون منیش رێگا کەم بەلای ئەواندا بوو، کە گە یشتەم لایان سەلامم کرد کەس منى نەناسیەو جگە لە حاجى قادر خالانى نەبێ گوتى؛ ئەو کاک سەعدوللا نییە، منیش گوتم بەلێ خۆبەتى و داوام لێکردن کە مندا لێکم لە گەڵ بنێرن بۆ مالى مامۆستا عەزیزى مەلای رەش، دەچوومە مالى ئەوان و مالهە کەم پێ نەدەزانییەو، مندا لێکیان لە گەڵ ناردم.

خوا حەقە مالى مەلای عەزیز زۆر زۆر بە گەرمى پێشوازییان لێ کردم و گەلێک کە یف خوش بوون، ئەو رۆژە بۆ ئێوارە زۆر خزمى گوند ئەوێ کە زانیبووى هاتنە لام، زیاتر دڵم بەو خوش بوو گە یشتە ناوچە ی رزگارکراو، بۆ بە یانى مالهەمان گشتیان هاتنە لام، ئێستاش لەبەر چاومە کە لە سە یارە هاتنە خواری (حەسیبە، سامى، ماجید، وریا) زۆر بە خیرایى غاریان داو خۆیان خستە باوەشم، بەو دەش ئازارى ئەو پێنج شەش سالی بەندیخانەم لەبیرکرد، چونکە هەر چواریان دەیان ویست پێکەو خۆیان بخەنە باوەشم و دنیا یان لێ نوێ ببۆ، وامان دەزانی هەموو دنیا هی ئێمە یە.

دوو سێ رۆژى پێچوو مالى مەلای عەزیز کورپێکیان بوو لە ۲۷/۱۱/۱۹۶۷ من ناوم لێنا زانا.

پاش ئەوێ ماوێ چەند رۆژێک لە مالى مەلای عەزیز ماینەو، رۆژێک کاک خەلیل خالانى منى برده گوندی بیستانە، چونکە بارەگای هیزی دەشتی هەولێر لە گوندی بیستانە بوو، گوتى بچینه لای کاک (فارس باو) کە ئەو کات ئامیر هیزی دەشتی هەولێر بوو، کە چووین کاک فارس لەوێ نەبوو کاک سابیر شیخ جامیى جیگری لەوێ بوو، بەراستى بە شێوەیەکی وا پێشوازی لێکردم و ریزی لێنام کە لەبیر ناکرێ، گوتى؛ کاک سەعدوللا ئەو گشت کوردستان لە پێشتە، هەر جیگایەکی رزگارکراو بیت بە ئارەزووی خۆت بکە، منیش گەلێک سوپاسم کرد.

ماوێ چەند رۆژێکی پێچوو، کاک خەلیل گوتى کاک فارس باو هاتۆتەو بە بچینه لای، دووبارە چوینەو گوندی بیستانە، کە چووین کاک فارس لەوێ بوو، کە چاوی پێم کەوت گوتى؛ تو

خوا ئەو ە برايه كەى مامۆستا مە لا نىعمەت نىيە ؟ لەبەر دەرگاوه
پيشوازيى ليكردم و بە پيرمه وه هات و زۆر بە گهرمى بە خيهراتن
و پيرۆزبايى ليكردم بۆ رزگار بوونم لە بەنديخانه ، ئەو يش گوتى
هەر جىگايەكت پىخۆشه بفرموو ، منيش زۆر سوپاسم كرد .

بەراستى هەزم دەكرد بەردەوام بگهريتم و بسوريتم ، رۆژتيك
كاك سليتمان مورتكه يى گوتى وەرە بە پياسە بچينه گوندى
لاجان ، گونده كه ئەو ەنده دوور نەبوو ، ميواني پياويكى زۆر باش
بووين ناوى سمايل بوو ، بەخيترايى مريشكيان بۆ كوشتينه وهو
كرديانه زيافەت ، پاشان گهراينه وه گوندى مورتكه .

بوو ە رەمەزان منيش زۆر هەزم دەكرد بۆ يەك شەو يش بى
بەنهيئى بچمه وه هەوليتر و چاويكم بە ماله كەم بكه ويته وه ،
ئەگەرچى بى ترسيش نەبوو ، بەلام گوتم هەر دەچم ، ئيتوارە يەك
هەر نيو سەعات مابوو بۆ مە لا بانگدان كاك خەليل منى
سواری جيبه كەى خۆى كردو گەياندميه ماله وه ، كارەكە مان
بەتەگبیر بوو بۆيە دەرگای هەوشەيان پیتو نەدابوو ، كە چوومه
ژووره وه دياربوو دايكم و كاكم و ماله وه فتاريان دەكرده وه ،
منيش بى يەك و دوو سەر كه وتم ، چونكه مالى من لە ژوورى
سەر وه بوو ، كە بە سەر كه وتم منداله كان چاوه روانم بوون .

بۆ شەويك ها تمه وه ، كەچى بۆ بە يانييه كەى نەخۆش كه وتم و ١٩
رۆژان لە ماله وه مامه وه بى ئەو ەى هيچ كەس بزاني ، خزم و
برادە ريش نەيان زانى ، جيرانتيكمان هەبوو بە ناوى كاك ئيحيان
مەولود من نەم دەناسى كاتى خۆى موزەميد بوو ، ماله وه گوتيان
كاك ئيحيان پياويكى زۆر باشە ، هينايانە لام ، ئەو يش لە
بازار دەرزی و دەرمانى بۆ هينام ... تاكو چاك بوومه وه تەداويى
كردم ، جىگايە كيشم ئاماده كرده بوو بۆ خۆشاردنه وه .

كە باش چاك بوومه وه دووباره كاك خەليل منى گەيانده وه
گوندى مورتكه لای مالى مە لا عەزیز ، چەند رۆژتيكى ديكه
مامه وه پاشان كاك عوسمان (عەريف عوسمان) م ديت كە لە
گوندى پيرەر لە لای كۆيە سەرلق بوو ، لەبەر ئەو ەى پيشتر كاك
عوسمانم دەناسى كە گەليك پياويكى باش بوو و ئەوانەى لای
ئەو يش بوون هەموويان برادەر و چاوناس بوون ، گوتم كاك
عوسمان ديمه لای تۆ ، گوتى فرموو بە چاوان ، بە گەليان كه وتم
چوبنه پيرەر ، رۆژى يەكەم لە مالى خۆى كە لەو گونده بوو
دەعوەتى كردم ، پاشان چوومه بارەگا لە گەل پيشمه رگە كان
مامه وه كە هەموويان برادەر و ناسيار بوون ، بە تايبه تى كاك
سليتمان مە لا خاليد و كاك بارزان مە لا خاليد .

ماو ەى مانگيک لەو ئ مامه وه ، گوتيان دەتبهينه شارى كۆيە
كە مالى خوشكمى ليبوو ، منيش گوتم ؛ كورە پياوى چاك بن
زۆر دەترسم ، گوتيان مادام لە گەل ئيمه كەس ناتواني
تەماشات بكا ، لە گەليان سواری جيبه كەى كاك سيلمان بووم و
چوبنه كۆيى مالى مام تەهاى پەنيرفرۆش كە كورى پلكيشم بوو
و زاواشمان بوو ، چەند سەعاتيک ماینه وه نانى نيوه رۆمان
خواردو پاشان گهراينه وه گوندى پيرەر بۆ بارەگا كەى خۆمان .

به پئی له بناری ههولیردهوه بۆ گه لاله

دواتر به چاکم زانی بچمه گه لاله، کاکیشم وای حه زده کرد که له م بناره ی ههولیر نه بم، رۆژیکیان روخسه تم له کاک عوسمان و براده ران خواست و گوتم ئاودیو ده بم، کاک عوسمان نامه ی دامی بۆ پیاویک له گه لاله بۆ ئه وه ی ئه گهر ئیشیک شتیکم هه بی یارمه تیم بدا، پاشان ریشوینی ئاودیو یونیان بۆ دانام و گوتیان برۆ ته که ور (که نیوسه عات له پیره ر دوور بوو) په ل-یکیان له وئ بوو سه ر په له که ناوی کاک قادر بوو، پیتشمه رگه کانیش هه ر ناسیار بوون، منیش دوعا بوونم خواست و به ریکه وتم.

که گه یشتمه گوندی ته که ور، کاک قادر گه لیک ریزی لینام و بۆ ئیواره گیسکیکی بۆ کوشتمه وه، پاشان ته گیری ئاودیو یونی بۆ کردم که له گه ل کاروانچییان به رۆ بکه وم، کاروانچییه کانیشی تیگه یاند که دوو به یانی ده رۆشتن، له گه ل خویان بمه ن، ئه و شه وه له گه ل براده ره پیتشمه رگه کان زۆر خوشم برده سه ر، کاک یاسین جبه له وئ بوو که ناسیارو براده ریکی کۆن بوو، هه ر ئه و جاره ش بوو کاک یاسین جبه (که پیاویکی زۆر ره شید بوو) پیتی گوتم تۆله ت بۆ ده که مه وه و کامیان له شایه ده کان ده لیتی ده یکوژم، من قبولم نه کرد گوتم؛ وه ک ده لپن حه والهی خوا بن باشتره، من نامه وئ که س به زمانی من بکوژری، ئه گه رچی ئه وانه غه دریکی گه لیک گه وره یان له من کرد به لام پیتی ناوی.

بۆ به یانی له به ر رۆژه که دانیشتبوم دیتم دوو پیتشمه رگه ی چوست لایاندا لای من و چاکو چۆنییه کی گه رمیان له گه ل کردم، به کیکیان منی ده ناسی، به لام من نه مده ناسییه وه، ئه ویان گوتی

کاک سه عدو لالا نایه ی بچینه گه لاله، منیش که بیستبوم سه فهر له گه ل کاروانچییان زۆر ناخۆشه گوتم؛ مه منویش ده بم. دوعا بوونم له کاک قادر و گشت براده رو پیتشمه رگه کان خواست و له گه ل ئه و دوو پیتشمه رگه یه (ئه وه ی منی ده ناسی ناوی کاک جه میل پیرداود بوو و ئه و ی دیکه ش ناوی ره حمان بوو خه لکی چل هه ویزه بوو) به ریکه وتین، کاک جه میل به ئیشی هیزی ده شتی ههولیر ئاودیو ده بوو، ده ستمان به رۆشتن کرد، بۆ ئیواره گه یشتینه گوندی کرۆژ دیوه خانی توفیق ئاغای، کوره کانی له وئ بوون خوا حه قه گه لیک به خیره اتنیان لیکردین، وا دیار بوو کاک جه میل ناسیاریان بوو، ئه و شه وه مان له وئ برده سه ر، من زۆر هه ستم به ماندووبوون ده کرد ئه گهر چی هه ر سئ سه عات رۆیشتبووین، هه ر بیرم له وه ده کرده وه چۆن ئه و ریگایه دووره م پئی ده بردی؟!

بۆ به یانی پاش نانخواردن به رۆ که وتین، هه ر که له رووباره که ی کرۆژ په رینه وه باران ده سستی پیکرد، به لام چ بارانییک وه ک لوله ی مه سینه ده هاته خواری، هه تا گه یشتینه چایخانه که ی (ئیزۆب یان هیزۆپ) ئا و له سه رتاپای له شمان ده هاته خواری، ئه گهر چی نه ده بوایه ئیمه به جیگایه کدا بچین که پیاوانی حکومه تی لی بی، به لام کاک جه میل گوتی نه دایی و به و بارانه ش که س به که س نه بوو، له چایخانه که نه ختییک خوومان وشک کرده وه و چایه کمان خواره وه، ئۆتۆمبیلیک هات سه ری داخرا بوو، کاک جه میل گوتی به ته مای خوا سواری ئه و ئۆتۆمبیله ده بین تا ده گه ینه گردجان، که له گردجان هاتینه خواری هه ر باران بوو، ئه و گونده چایخانه یه کی گه وره ی لی بوو، به خیرایی چوبنه چایخانه که، که گه یشتینه ئه وئ هه موو ئه وانه ی

له چایخانه که دانیشتبوون ته ماشای ئیمه یان ده کرد، چونکه پیشمه رگه ی چه کداربوین و له بهرام بهر چایخانه که ش موسه فیه که عه سکه ری وه ستابوو، وای دیار بوو ئه وان ئاگایان له ئیمه نه بوو. خه لکه که ش گوتیان مه ترسن ئه وانه ههر له سه ر جاده ده بن و بو هیچ لایه کی دیکه ناچن، ئیمه ش بی ترس خۆمان وشک کرده وه نان و چامان خواردو پشوویکی باشمان دا، که ویستمان برۆین خه لکه که گوتیان به پشت چایخانه که دا برۆن ریگایه ک له وێ ده رده چی. ئیمه ش به پارێز خۆمان بزرکردو گه یشتینه ریگاکه، به لām چ ریگایه ک! ریگای ده شتی بتوین، ذوای ئه و بارانه تونده به ده یان جار پیلالومان له پی ده بووه، چونکه قوره که ی ههروهک حه ریجه و له سیکۆتین خراپتره.

ههر رۆیشتین ئیواره گه یشتینه گوندی (کوردستان) که گوندی ئه سکه نده راغا بوو، چووینه قوناغی ئاغای، به لām دیار بوو خوی له مال نه بوو، پیاویکی هه بوو ناوی عه لی بوو عه لی گاوریان پی ده گوت زۆر پیاوانه ئیمه ی وه رگرتوه، من ته واهیلاک ببووم، بو ئیواره قبوولی ساواریکی سه ر به پیازی سوورکراوه یان بو هیئان، لۆکسیکیان هه بوو، دایانگیرساندبوو، ده ستمان کرد به نان خواردن، که هه لسا یان ده ستمان بشۆین، لۆکسه که به ناوه ندی دیواخانه که هه لواسرابوو، زۆریش نزم بوو، منیش له ماندویتی خۆم وه ک گیژان بووم، بو سه ری خۆم له لۆکسه که نه دا؟! لۆکس که وته خواره وه به رده که ی شکاو کیسه که شی نه ما، ئه وه ند هه رمه زار بووم ههر وه خت بوو بمرم، له شه رمان زمانم تیک ئالا، کاک عه لی گوتی؛ هه ی له منت نه که وێ بوچی وات لیها ت لۆکس چییه، ههر ئیستا چاکي ده که مه وه، دواتر گوتی؛ دوینی ئیواره منیش وه ک تو سه ری خۆم لیداو پاشان

چاکم کرده وه، به م قسانه هۆشم هاته وه به رخۆم، هه تا ئیمه ده ستی خۆمان شوشت، کاک عه لی لۆکسه که ی چاک کرده وه، چونکه به ردی سپیرو کیسه ی زیادیان هه بوو، که دایگیرسانده وه ده ستی کرد به پیکه نین و گوتی؛ ههر له بهر تو و بو دلدا نه وه ی تو گوتم دوینی منیش سه ری خۆم لیدا وه دنا وانه بوو.

ئه و شه وه مان له گوندی کوردستان له دیوه خانه که ی ئه سکه نده راغای برده سه ر، بو به یانی گوتم کاک جه میل پیاوی چاک به من زۆر لاق و چۆکم دیشی ده ترسم نه توانم برۆم، گوتی ههر گویشی مه ده ری که گهرم داها ت ئیشه که ی که م ده بیته وه، ده ستمان کرد به رۆیشتن، نیوه رۆ گه یشتینه گوندی (پاش قۆته ره) قه بری هه باسی مامه نداغای له نزیک گونده که بوو، چووینه سه ر قه بره که ی پری سه ری پاکه ته جگه ره و چوکلێت بوو، کاک جه میل گوتی له سه ر که پکان لانه یان با قوناغی نیوه رۆمان گوندی قۆته ره بی باشته ره، له بهر ئه و سه رمایه و به و زستانه هه نگاوێک زیاتر برۆیشتبووینایه باشته بوو، که گه یشتینه گوند چووینه مالییک دوو ژن دانیشتبوون په ته یان ده پشکنیه وه، چه ند سال بوو هه باس ئاغا مردبوو هیشتا ژنیان ههر ره شپۆش بوون، سه لمان کرد، ژنیکیان گوتی پیاومان له مال نیه، کاک جه میل گوتی خوشکه ئه رکمان سووکه نان و چایه ک، پیشته رکاک جه میل گوتی مال هه لایه کی لیه خواردنی باش ده دهنه میوانان، به لām به مه رجیک میوانه که نوێژکه ر بی، ئیمه ش له بهر ئه وه ی هیچمان وانه بووین ناچاربووین میوانی ئه م ژنه هه ژاره بین و به نانی تام چال و دیشله مه رازی بین، من چونکه فیتری ئه و جوړه خواردنه نه ببووم زۆر وه زعم پی تیکچوو.

بووه پاش نیوه رۆ، کاک جه میل گوتی هه لسن دره نگه به لکو

بۆ بانگی شیوان دهگهینه گوندی (پرینگان)، من وه زعم زۆر خراب بوو به تاییه تی که پشووم ده دا که لکی هیچم نه ده ما، ناچارم دهستم کرد به رویشتن له گه لیان، بۆ ئیواره کاتی رۆژئاوا گه یشتینه قوناغه که ی مه لا عوسمانی پرینگانی، که گه یشتینه ئه وی بۆ ماوه یه کی که م دلّم له خو بووه، پاشان به هوش خۆم هاتمه وه، خه لکه که لیم کۆبوونه وه، هینایان نه وت و خویان له لاق و چۆکم دا به لام بی سوود بوو.

دیوه خانه که زۆر پرپوو، شوژش (سه روک مه لا مسته فا بارزانی) مه سه ره فیان ده کیشا، شه و به فریکی زۆر باری، مانگه شه ویش بوو، خه لکی گوند چوونه راوه سیخو، خه لکه که ی له دیوه خانه که بوون ئه وهنده به زه وق و دلخوش بوون، منیش هه ره ئه وه ته نوزم ده هات، ماندوو یته که م له سنوور ترازابوو، هه ره ده تگوت دوو که له شینکه م له لووتی دیته ده ری، خه می به یانیشم بوو که ده بووه سییه م رۆژ له رویشتن که ده بووایه زۆر به چاپوکی له چیا ی زینوی ئه ستیروکان ئاودیو بین، ترسی ئه وه ش هه بوو بیته به فربارین ئه وکات نه مان ده توانی برۆین، چونکه پیشتریش به فریکی گه لیک زۆری لی که وتبوو، بۆ به یانی کاک جه میل گوتی کاک سه عدو لّلا خوا کردو یه تی رۆژه که خوشه، ده بی زۆر به ئازایی ئاودیو بین و، ئه و رۆژه ش دوا رۆژی رویشتنمانه به پی، رینگاکه ش له بهر به فر که لکی ولاغی نییه، بۆیه ده بی هیمه ت بده یه بهر خۆت و ئیمه ش به پیتی تۆ ده رۆین، باشه چی بکه م؟ خۆی به چاوی خۆی دیتی ئیواره ی پیشتر دلّم له خو بووه وه چاکیش ده یزانی چه ند هیلاکم، به لام هیچ ته گبیری دیکه شی نه بوو، وه زعی ئه وانیشم تیکدا بوو، ناچار دهستم به رویشتن کرد، که گه رم داها تم با شتر

بووم، تا گه یشتینه بن چیا که باش بووم، که ده ستممان پیکرد به سه ره چیا بکه وین هیچ ته مام به خۆم نه مابوو، به ده یان جار که وتمه ناو به فر، هه ره ده مگوت ئیستا نا ئیستا هه لده دیریم، رادیویه کی بچوو کم پی بوو وام ده زانی چیا یه کم له ملدا یه، کاتیک گه یشتینه سه ره چیا شاده ئیمانیکی به حه قم هینا، کاک جه میل و کاک ره حمان ده ستیان به پیکه نین کردو گوتیان شانت هه بوو به فر بباری بووایه ده رنه ده چووی.

من گوتم ئه و به سه ره چیا که وتم، شوپوونه وه ئاسانه، نه مزانی چۆکه کانم نانوشتی نه وه، بۆیه ش بۆ من گه لیک له سه رکه وتنه که ناخو شتر بوو، به لام ترسی فه وتانی تیدا نه بوو، له زۆر جیگا به خشخشو که ده هاتمه خواری، ته بیعه تی رینگاکه ئاوه ابوو هه ره به ناو رینگا بوو.

ئه وهنده ی نه مابوو بگه ینه گوندی (وه رتی) تووشی پیاویک بووین که رۆکه یه کی بچووکی پیبوو باره داریکی لی بارکردبوو، کاک جه میل ماندوونه بوونی لیکردو لیتی پرسی خه لکی گوندی؟ ئه ویش گوتی به لی، کاک جه میل گوتی نیوه رۆ میوانی تۆین، کابرا گوتی ئاخه په زم له چیا یه، کاک جه میل گوتی؛ ئه رکمان سووکه نان و چایه و گوێزمان ده وی، پیاوه که سه لماندی و گوتی که وای بی زۆر باشه، له گه ل کابرا دا چووینه وه ماله وه و خیزانه که ی مالتی ئاوابی و رووی سپی بی سوویه کی به داری وای داگیرساندبوو زۆر زوو گه رم بووینه وه، چه ندی کردم نه متوانی گو ریه کانم له پی بکه مه وه تا وشکیان بکه مه وه، کاک جه میل له پیی کردم وه، ماله که کچۆله یه کی ژیکه له یان هه بوو یه ک دوو سالان بوو، ئه وهنده خورده ی له گیرفانمان بوو دامانی.

ماوه ی سی سه عاتمان مابوو بگه ینه پردی زه رد سه ره جاده ی

قیر که ناوچه‌ی رزگارکراو بوو. که گوتیان برۆین چه‌ندی کردم
لاقم به‌زه‌وییه‌وه نه‌ده‌نووسا، ناچار کاک جه‌میل ناردی
هیستریکیان بو گرتم به‌یه‌ک دینار و خاوه‌نی هیستره‌که
له‌گه‌لمان هات، نه‌گه‌ر چی من پیشتر سواری ولاغ ببووم، به‌لام
له‌سه‌ر نه‌و هیستره‌ خوم به‌باشی راده‌نه‌گرت، که‌گه‌یشتینه‌ پردی
زه‌رد خوا کاریان راست بی‌نی به‌باوه‌ش هینامیانه‌ خواره‌وه، له
چایخانه‌که دانیش‌تین و پاش پشودانیکی باش سواری ئوتومبیل
بووین و چوینه‌ گه‌لا‌له، له‌وی یه‌کترمان ماچ کردو لیک
دابراین، چونکه‌ نه‌وان کاری تایه‌تبیان هه‌بوو.

منیش چوومه‌ ده‌رمانخانه‌که‌ی گه‌لا‌له‌و هه‌ندی‌ک حه‌بم کړی،
پاشان چوومه‌ ئوتیل و شه‌ویکی زور ناخوشم برده‌سه‌ر، بو
به‌یانی به‌ لاکه‌لاک هاتمه‌ ده‌روه، بیستبووم که‌(جبار مال الله)
که‌یه‌کی‌ک بوو له‌ به‌ندییه‌کان گه‌یشتوته‌ ناوپردان و
له‌نه‌خوشخانه‌که‌ی ناوپردان ئیش ده‌کات، کاک جه‌بار
موزه‌میدی‌کی زور زانا‌بوو و هینده‌ی ده‌ دکتورانی ده‌زانی.

سواری جیب‌یک بووم چوومه‌ ناوپردان، که‌گه‌یشتمه
نه‌خوشخانه‌که‌و (جه‌بار) چاوی به‌من که‌وت هه‌ر وه‌خت بوو
له‌خوشییان خه‌نی بی‌ت، چونکه‌ هیچ که‌سی نه‌ده‌ناسی و عه‌ره‌ب
بوو، هه‌ر پی‌م شاگه‌شکه‌بوو، که‌ دیتی من ئاوها شپ‌رزه‌ بوویمه
هینای به‌ له‌فافی باندج بو‌ی پی‌چامه‌وه. هه‌ر نه‌و کاتی هه‌ستم
پی‌کرد باشت‌رم بو‌ نیوه‌رۆ له‌لای مامه‌وه پاشان گه‌رامه‌وه گه‌لا‌له،
گه‌لی‌ک گوتی لای من به‌، پی‌م گوت ده‌چم به‌لکو جی‌گا‌و
ری‌گایه‌ک په‌یدا ده‌که‌م و منداله‌کانم ده‌هینمه‌ لای خوم.

بو‌ به‌یانی سواری جیب‌یک بووم و چوومه‌ گوندی (پاشکۆز)
مالی حه‌مه‌د ئاغای می‌رگه‌سۆر له‌وی بوو، فاخیرم ده‌ناسی له‌گه‌ل

جه‌وه‌ه‌ریش پی‌که‌وه له‌ نوگره‌سه‌لمان به‌ند بووین پاشان نه‌و زوو
به‌ربوو، که‌گه‌یشتمه‌ پاشکۆز خوا هه‌لناگری حه‌مه‌دئاغا نه‌وپه‌ری
به‌خیرها‌تنی کردم، به‌لام فاخیر فاخیری جاران نه‌بوو،
جه‌وه‌ه‌ریش مه‌شغول بوو، مام حه‌مه‌دئاغا ئیزنی نه‌دام بو‌ ماوه‌ی
۷ رۆژان له‌وی مامه‌وه تا‌کو وه‌زعم باشت‌ر بوو، رۆژی‌کیان
بیستم (زراری مام ره‌حمان) له‌ گوندی به‌رسینه، به‌ حه‌مه‌د
ئاغام گوت ده‌چم سه‌ری‌کی لی‌ده‌ده‌م، گوتی باشه، به‌فر ده‌باری،
هه‌ل‌سام و ملی ری‌گام گرت به‌پی‌یان له‌ پاشکۆزه‌وه بو‌ به‌رسی‌رین،
فی‌ره‌ رۆیش‌تن ببووم، وه‌ختی‌ک گه‌یشتمه‌ گوندی به‌رسی‌رین،
چایخانه‌یه‌کی لی‌ بوو، که‌می‌ک له‌ چایخانه‌که‌ دانیشتم و
له‌دوای کاک زرارم نارد، که‌ هات گه‌لی‌ک یه‌کترمان ماچ کردو
بو‌ ئی‌واره‌ هه‌ر له‌باره‌گای خویان زیافه‌تیان بو‌ کردم جگه‌ له‌ زرار،
براده‌ری دی‌که‌شی لی‌بوو که‌ منیان ده‌ناسی.

بو‌ به‌یانی کاک زرار گوتی وه‌ره‌ ئیره‌ خانوی‌کت بو‌ په‌یدا‌ده‌که‌م
نه‌و کاته‌ ده‌توانی منداله‌کانیش‌ت به‌ینی‌ه‌ لای خوت، منیش گوت‌م
نه‌وه‌ی راس‌تی بی‌ت من پی‌ش نه‌وه‌ی به‌ند بک‌ریم وازم له‌
حزبایه‌تی هینابوو، ئی‌وه‌ش لی‌ره‌ حزبایه‌تی ده‌که‌ن، ده‌ترسم
براده‌ران ته‌کلیم بکه‌ن بو‌ حزبایه‌تی، گوت‌م من به‌ده‌ست و هوشی
خوم خوم له‌به‌ندی‌خانه‌ رزگارکردوه، جه‌ماعه‌تی ناو کی‌له‌کانیش
که‌ سه‌ربه‌ (قیاده‌ی مه‌رکه‌زی) بوون هه‌ول‌ی نه‌وه‌یان دا بچم له‌گه‌ل
نه‌وان ئیش بکه‌م، به‌لام من بریارم داوه‌ له‌گه‌ل هیچ لایه‌ک
حزبایه‌تی ناکه‌م.

کاک زرار به‌ براده‌رانی گوتبوو نه‌وانیش زۆریان پی‌خوش بوو،
چونکه‌ گومانی نه‌وه‌یان لی‌ده‌کردم بچمه‌ ناو کی‌له‌کان که‌ ناسیاری
زۆریشم له‌وی هه‌بوو، به‌لام پاشان بوم ده‌رکه‌وت که‌سیان وه‌ک

کاک زرار رهحمان و کاک حاجی مه لا سه عید رهواندزی نه بوون،
له برای پشتی بو من باشتتر بوون، هه روا ئه بو حیکمه تیش زۆر
یاریده ی دام.

له کادینیکی دوو به سی به نازادی ده ژیاين

بو به یانی گه پامه وه (پاشکۆز) شه وی لای مام حه مه دئاغا
مامه وه و پیم گوت ده چمه به رسیرین، گوتی ئیره مائی خۆته،
گوتم راسته به لام و اهه ز ده کهم به لکو له وی جیورپییه کیش بو
منداله کانم په یداده کهم و ده یانه ییمه لای خۆم، که وام گوت
گوتی زۆر باشه، زۆر سوپاسم کردو هاتمه وه گوندی به رسیرین،
گویم لی نییه فی ره رویشن بوویمه، کاک زرارو براده ران بو یان
هه ول دام و کادینیکیان بو دۆزیمه وه، هه ر دوو به سی ده بوو،
گه لیک بچووک بوو، کاشی تیدابوو، ناچار کایه که مان لی به تال
کردو ده رمان کیچمان له ناو سوتاندو به چاکی خاویتمان کرده وه،
ئه و جا ناردم منداله کانم هاتنه لام، هه ر چه نده زستان بوو و
خانوه کهش بچووک و ناخۆش بوو، به لام پاش پینج شهش سال
له به ندیخانه بکه ومه ئه و نازادییه ده بی چ ژیا نیکی خۆش
بوو بی، پیم وایه له هه موو ته مه نمدا ئه و ماوه یه م خۆش رابوارد که
له و سه ره وه یه مامه وه.

ماوه یه ک هه ندییک کهس ده یان ویست قسه و قسه لۆکم بو
هه لبه ستن، گوايه ته ئیدی جامه عه تی قیاده ی مه رکه زی ده کهم.
پاشان رۆژیک نامه یه کم له وانه وه بو هات تیایدا داوایان کردبوو
ته نها سه ردانیکیان بکه م له ناوکیله کان. نامه کهم بو یان
ناردنه وه و گوتم نایه م، که براده رانی به رسیرین ئه وه یان زانی
گومانیان نه ما که من له گه ل هیچ لایه ک نیم و حزبا یه تی نا کهم،
ته نها کوردم و هه ر کوردا یه تیم پی خۆش بوو، پاشان (مه لا
نه فته) خۆی بو ی باس کردم و گوتی؛ که له به ندیخانه رات

کردبوو و له گوندی مورتکه بووی، من دوو روژ به نهینی له مورتکه بووم و موراقه بهی تۆم دهکرد بزانه خه ریکی چیی؟ ئه وهیه ده لێن ناش له خه یالێک و ئاشه وان له خه یالێک.

ئیش وکاری ئیداریم وهرگرت و بوومه مامۆستای شوێش، مانگانه سی دیناریان ده دامی، توانیم تارادهیهک هه ندیک برادره فیری خۆینه واری بکه م. ههروه ها له گه ل پیاوێک به ناوی (له تیف) ئازووقه شمان دابه ش ده کرد، زۆرباش بوو، له ماله وهش کاکم شتی بۆمان ده ناردو چین چین ده هاتنه سه ردا ئمان، تا وای لیهات به هار داها ت و یادی نه وروژ کرایه وه، له گه ل هه ندیک له برادره ان چوینه سه ر ئاوی ده نگاره له بن چیای هه ندرین به رامبه ر به رزیوه هه ندیک ته ماتو و باینجا ئمان له گوندی میراجیان چاندو چوینه که پران.

ئاوی ده نگاره به فراوه له چیای هه ندرینه وه دیته خواری، به لام چ ئاوێکه شه کراوی چی و حا لی چی!

ماوهیه کی پێچوو ده یان ویست کاکم بگرن، باش بوو خۆی نه دا ده ست و ئه ویش ها ته لامان، به لام دایکم له ماله وه مابوو. محه مه دو ئه حمه دی کاکیشم بۆ ماوهیه ک له لامان بوون، به هاران ئه و جیگا خۆشانه مرو ژ لیتی تیتر نابێ هه مووی گو ل و گو لزاری سروشتیه، جریوه جریوی بولبول و قاسپه ی که و و خۆبندنی زۆر جو ره مه لی دیکه خۆشترین ئاوازی لی دروست ده بی. بۆ نیوه رو ده چوینه ناو میترگیک و نا ئمان ده خوارد، و ابزانم له ژیا ندا هیچ شتی ک له ئازادی خۆشتر نییه، ئیمه ش ئازاد بووین.

کو ده ئای ۱۹۶۸ و لی بوردنی گشتی

روژتیک دانی به یانی بوو، هه ر ئه وه نده م زانی (کاک کانه بی) که یه کی ک بوو له پێشمه رگه کانی (به رزیوه) به ده نگیک زۆر به رز بانگی کردم: «هۆ کاک سه عدو ل لا رادیو ی بکه وه شوێشه»، منیش له گه ل کاکم زۆر به ئازایی رادیو مان کرده وه، به لی کو ده ئای ۱۷ ی ته مموزی ۱۹۶۸ بوو و به یانات ده خۆینه ویه.

چه ند روژتیک پێچوو کاکم بی ترس گه رایه وه هه ولیر و ئیمه ش ماینه وه، تا روژی ۱۹۶۸/۹/۵ بریاری لی بوردنی گشت به ندیه سیاسیه کان ده رچوو، واته (العفو العام عن كافة

السجناء السياسيين)، پاش ئه م بریاره کاکم له کار به ده ستانی حکومه تی پرسی بوو ئه م لی بوردنه منیش ده گریته وه (چونکه من له به ندیخانه رام کردبوو)، گو تبه ویان به لی ده یگریته وه.

منیش چوومه لای برادره به رپرسه کان و پیم گو تن من له به ر ئه وه ی پینج شه ش سا ل له به ندیخانه بوویمه پتوبستیم به وه هه یه بگه ریمه وه هه ولیر و له گه ل که سوکارو خیزانم ژیا ن بیه مه سه ر، خوا حه قه ئه وانیش گو تیا ن تۆ له ژیا ن زۆر ماندوو بووی، چۆنت پی باشه وابکه.

روژتیک بزگوره کا ئمان تی ک ناو ها تینه وه هه ولیر... بۆ به یانی چوومه لای کار به ده ستانی حکومه ت گو تم من له ۱۹۶۷/۱۱/۷ له به ندیخانه ی حیلله رام کردوو ئه و کاته عه بدو لره حمان عارف له سه ر حوکم بوو، ئیستاش ئیوه شوێشتان کردوو و لی بوردنتان بۆ گشت به ندیه سیاسیه کان ده رکردوو،

گوتیان به لّی تۆش وهک ئهوان ئازادی.

چه ند رۆژێک مامهوه، ههستم کرد وهزعه کهم به دڵ نه بوو، وهک بلّی دووباره لهو که سانه دهترسام که به ناحهق شایه دیان له سهر دابووم.

پیاویک له به غدا دوکاندار بوو برادهری کاکم بوو، دوکانی سه عات فرۆشتنی هه بوو، به کاکمی گوتبوو با کاک سه عدوللا بیته لای من له به غدا دوکانه کهم بۆ به پتوه ببات من ئیشی دیکه ههیه، منیش زۆرم پێ خۆش بوو و گوتم ماوهیهک دهچمه به غداو له بهر چاوان بز ده بم.

چوومه به غداو دوکانه کهی تهسلیم کردم، منیش لهو خانووهی کاک عهلی نادر به کریتی گرتبوو، ژوریک به تالی لێ بوو، ژووره کهم مانگی به ۱۰ دینار به کرێ گرت، هه ندیک پتووستیم بۆ مندا له کانم له گه لّ خۆم برد، به مووچهی ۳۰ دینار و به هه ندیک یاری ده دانی کاکم به چاکی به پتوه دهچووین، ده توانم بلّیم تا رادهیه کیش خۆش بوو، چ بیر له وه بکه مه وه که داوم بۆ دانرا وه ته وه!

تۆرکی ئیرهابی سهر به جووله که یان ۱۹۰۰۰۰

رۆژی ۱۹۶۹/۱/۲۰ برادهریکی زۆر خۆشه و یستم هه بوو (کاک ئه حمه د مه ولود) له هه ولیره وه هاتبوو بۆ به غدا، منیش له گه لّ کاک عهلی نادر و چه ند برادهریکی دیکه دهعه تم کرد، وا دیاربوو که ئیمه له بازار دهسوراینه وه ئه وان هه ر له دوامان بوینه بۆ ئه وهی بزانی کهی دهگه رپینه وه ماله وه، کاک عهلی نادر ئه وکات له بانقی مه رکه زی کاری ده کرد، چوین سه ریکمان له ویش داو گه راینه وه ماله وه.

پاش نان خواردن، زۆر به خۆشی دانیشتبووین گفتوگومان ده کرد، خۆمان ته نه ا کردبوو، هه ر ئه وه نده مان زانی مه فزه زیه کی ئیستخبارات به سه ری داداین، به رپرسه که یان که ناوی سادق عه زاوی بوو کاتی خۆی له هه ولیر ئه فسه ر بوو و هه ر برادهری ئاغا یه کان بوو، به کیکیشیان له گه لّ بوو ده مامکی خۆی دابوو، به لّام بۆمان ده رکه وت که (که ریم ره ئوف) ه، ئه ویش پیاوی سادق عه زاوی بوو. پیاویک که ناوی حه سه ن بوو له بانکی مه رکه زی کاری ده کرد به تۆزی له گه لّ خۆیان هی نا بوو یان ماله که یان نیشان بدا، هه ر ئه وه نده مان زانی لی مان به ژوورکه وتن و ده وروپشتی ماله که یان گرتبوو، زۆر وه حشیانه ئیمه یان گرت و هه رچی له ویش بوو و هه رچی به شه قامه که شدا هات هه ر گرتیان.

به هه موومان بووینه ۴ که س، ئیمه هه ر هه شتمان له یه ک فۆکسواگن- یان په ستاین، له ریگا گوتم و ابزانم کۆتاییمان وه ده مان کوژن. به م شیوه یه ئیمه یان برده وه زاره تی دیفاع به شی

ئىمە چىمان پى كراوه. ئىتر ناويان نووسىن و رەوانەى
گرتووخانەى ئەمنى عاميان كردين، كە چوينە ژوورەو جىگەى
هېچ نەبوو، دەلاقەى ژوورەكانيان بەكرى دابوو جوولەكە
گىراوكان شەوى بە دوو دىنار، چونكە ئەو بەندىيە ئاسايانەى
لەوى بوون خويان فەرز كەردبوو، ئىمەش كە تەماشامان كەرد
ژوورەكى بچوك و خاوين پر لە پياوى لەسەرەخۆو گەنجى روو
خۆش، ئەوانىش كە تەماشای ئىمەيان كەرد زانيان ئىمەش
قەزىەكەمان سىياسىيە، ئىمەيان تەداوى كەردو جىگەى خويان
داينى خوشيان تا بەيانى لەسەر پى وەستان.

من لەسەر ئەو حالەش گورچىلەكانم دەهيشان و چەندى بلىي
وہزعم خراب بوو، لەلايەكى دىكەشەو يەك دوو رۆژ
مالەكەميان ئابلووقە دابوو، چەند جارىش چووبون
پشكنىبوويانەو، باش بوو ھەندىك وىنەم ھەبوو لەكاتى
پىشمەرگايەتى لەسەرەو سوتىنرابوون. پاشان لە ئەمنىش
لىكۆلىنەويەيان لەگەل كردين، ھەرچى دەچوو و دەھاتەو دەى
گوت لىدان نەبوو.

شەويكىان نۆبەى لىكۆلىنەو لەگەل من ھات، كە چووم
ھاوار ھاوارى ئەو كەسانەى لەژىر ئەشكەنجە بوون دەگەيشتە
كەشكەلانى فەلەك، منىش گوتم ئەوجارە ئىشم تەواو ھەر
دەمكوژن، نەختىكى پىچوو ئەفسەرە ئەمنەكە كە ناوى لەتيف
بوو رائد بوو، بانگى كەردم، گوتى تۆكاتى خۆى لە بەندىخانە
رات كەردوو ئىستا ھەر دەتكوژم، لەم قسانەدا بوو لە مالەو
تەلەفۆنيان بۆ كەردو خەبەريان داينى كە كچە بچووكەى سوتاو،
خوا كەردى لەبەر مشەو شى خۆى ئاگای لەمن نەما، ھەر دوو
سى خەتى لەسەر بەك نووسى و گوتى بىبەنەو گرتووخانە، كاك

ئەحمەدو كاك عەلى و برادەرانى دىكە خەنى بوون، فەقىرانە
لەسەر حالى خويان خەمى منيان بوو.

پاشان بۆمان دەرکەوت دەيان ويست بەداويكى ئاوامانەو
بەكەن لىي رزگار نەبين، ئەوكاتەى ئىمەيان گرت ھەندىك
سەيارە تەقاندرايوو، دەگوترا ئەو شەبەكەيەكى جولەكانە،
دەيان ويست بەسەر ئىمەدا ساغى بەكەنەو، لەرۆژنامەش
بلاويان كەردبوو گوايە شەبەكەيەكى سەر بە جولەكەيان گرتوو،
بەلام لەبەر سەلامەتیی لىكۆلىنەو ناوكان بلاو ناكەنەو (كە
لەكۆى كەوتوو كۆندە لەكۆى دراو!).

زۆر جار ناحەق سەرنەگريت، ئىمەش ئەوئەندە بە ناحەق و
غەدر گىرابووين خواكەردى نەيان فەوتاندىن، ھەرچەندە
زۆرجارىش روودەدا كەسى بى تاوان ئاو و ئاو چوو.

ماوہى چەند رۆژىك ئىمەيان لە گرتووخانەى ئەمنى عام
هيشتەو، ھەرەكو رۆژى حەشر بوو، ئەگەر لەبەر ئەو لاو
مەردانەى باس كەرد نەبووایە ئىمە ھەر فەوتابووين، بەتايبەتى
ئەو سى كەسەمان، چونكە جىگەى ساغمان لەلەشدا نەمابوو
نەيھەنجن.

له گهل سهرۆك وهزيران و وهزيره كانيدا

روژتيك ناويان بانگ كردين و بو گرتوو خانەي فەزەيلەيان ناردین، يادی ئەو گرتوو خانەيە بەخێر نەبێت، پێشتر زانیبوومان (تاهیر یەحیا) ی کۆنە سەرەك وهزيران و گشت وهزیره کانی لهوێ بهندن، منیش هەر له ده‌رگای گرتوو خانەي فەزەيلە له پۆلیسیکم پرسى؛ راسته تاھیر یەحیا و وهزیره کان لێره بهندن؟ کابرای پۆلیس گوتى وس به وا مه‌لێ. که ده‌رگایان کردوه‌و چووینه ژوو‌ره‌و ته‌ماشامان کرد هه‌موویان له‌وێ بوون، مه‌فره‌زه‌یه‌کی ئەمنیش له‌ناو به‌ندیخانه داندرابوو، هه‌روا زۆرکەسی دیکه‌ی خاوه‌ن بیروبوای جو‌راو جو‌ری لێ به‌ند بوو. ئێمه‌یان برده ژوو‌ریکی گه‌وره‌و ده‌رگایان له‌سەر داخستین، ئێمه‌ش ته‌ماشامان کرد وه‌زعه‌که و ابوو ده‌بوایه بیده‌نگ بین و تیکه‌ل هه‌یج که‌س نه‌بین، پاشان وای لێهات ده‌رگایان لێ کردنیه‌وه‌و ده‌هاتینه هه‌وشه‌که.

دیده‌نی (مواجهه‌هه) بو ئێمه قه‌ده‌غه بوو، به‌لام وه‌زیره‌کان هه‌موو روژتيك که‌سوکاریان ده‌هاتن بو لایان و باشترین خواردنیان بو ده‌هینان، به‌لام ئێمه به‌ بیست و چوار سه‌عات یه‌ك سه‌موونی ره‌ق و هه‌ندیك مه‌ره‌گه‌ی وامان ده‌درایی که‌س نه‌یده‌توانی بیخوا، روژتيکیان مدیری به‌ندیخانه هاته لامان و پێمان گوت خواردنه‌که‌مان ناخو‌ریت، به‌ گالته‌ پیکردنی‌که‌وه گوتی باشه ده‌نی‌رم له‌چیشته‌خانه خواردنتان بو بیت!

ئه‌گه‌ر چی له وه‌زعیکی ناله‌بار ده‌ژباين، به‌لام له‌سەر

ئه‌و حاله‌ش گوتی خۆمان نه‌ده‌دایی، که ته‌ندروس‌تیمان باشت‌ر بوو کاتی خۆمان به‌ گالته‌و قسه‌ی خو‌ش و خه‌ون گێرانه‌وه‌و... به‌سەر ده‌برد، سی‌ی معاون پۆلیس هه‌بوون به‌ نۆه‌ت ده‌بوونه زابت خه‌فه‌ر، دوانیان زۆرباش بوون، یه‌کی‌کیان ناوی (جارالله) بوو ئەوی دیکه‌ ناوی (خه‌یری) بوو، به‌لام سی‌یه‌میان که‌ ناوی (خالد) بوو پیاویکی خراپ بوو، که ده‌بووه زابت خه‌فه‌ر شه‌وان ده‌رگای قاوشه‌که‌ی له‌سەرمان داده‌خست. ئێواره‌یه‌ك کاک عه‌لی نادر گوتی راوه‌ستن ئیستا چاره‌ی ده‌که‌م، گوتی ده‌ست ده‌که‌م به‌ حۆقه‌ حۆق، ئێوه‌ش بلێن هه‌موومان ته‌سه‌موومان کردوه‌و، کاک عه‌لی ده‌ستی پیکرد ئێمه‌ش کردمانه‌هات و هاوار، دیتمان زابت خه‌فه‌ر به‌غار هات... گوتمان ده‌رگا‌که‌ بکه‌وه ته‌سه‌موومان کردوه‌و، ئەویش زۆر به‌خیرایی ده‌رگای کردوه‌و جارێکی دیکه‌ له‌سەری دانه‌خستین، دکتۆر (شامل السامرائی) یه‌کی‌ک بوو له وه‌زیره به‌نده‌کان خێرا هاته لامان و ده‌رمانی بو هینان.

به‌ره به‌ره ته‌ندروس‌تیمان چاک بووه، له‌بیرمه بو ماوه‌ی مانگی‌ک ئەوجا خو‌ین له‌ناو چاوم کو‌تایی هات، چونکه‌ چاوه‌کانم ببوونه گۆمی خو‌ین، پێیه‌کانیشم ئەوه‌نده ئه‌ستوور ببون به‌ نه‌عه‌له‌وه نه‌ده‌چوون، له‌سەر ئەو حاله‌ش خو‌شحال بووین چونکه‌ به‌ته‌ما نه‌بووین له‌ ده‌ست ئەوانه‌ رزگار بین.

روژتيك له ژوو‌ره‌که‌ی خۆمان دانیشتبووین گالته‌مان ده‌کرد، هه‌ر ئەوه‌نده‌م زانی کاک عه‌لی بیجامه‌که‌ی منی هینایه‌ خواری و له‌شم به‌دیار که‌وت، منیش زۆر به‌خیرایی بیجامه‌که‌م هه‌لکیشایه‌وه‌و گوتم باشه‌ برام با بو‌ت بمێنێ، وه‌عه‌دی ئەو تۆل‌یه‌ت لێ بکه‌مه‌وه.

روژتيك مشاوه‌ریه‌کی کاک ئەحمه‌د مه‌ولودم کردو گوتم کاک

عهلی می‌شکی سهرمانی بردووه ئه‌وه‌نده بلیت کاتی خۆی دووسال حوکمی غیابیم له‌سهره، منیش ئیستا به‌وه تۆله‌ی خۆمی لیده‌که‌مه‌وه. کاک عه‌لی زۆر چه‌زی له‌ خه‌ون گیرانه‌وه و باسکردنی هه‌بوو، بۆ مرۆڤێکی به‌ند ئه‌وه سروشتیی، بانگی کاک ئه‌میر فه‌تحو‌لام کرد که له‌گه‌ڵ ئیمه گیرابوو، گوتم به‌یانی که له‌خه‌وه هه‌لساین و چووینه به‌ر رۆژ له‌ حه‌وشه‌که بلیت کاک عه‌لی وه‌ره ئه‌م‌شه‌وه من خه‌ونیکی زۆر سه‌یرم دیوه، کاک عه‌لیش هه‌ر گوێی له‌وه قسه‌یه بی‌ت یه‌ک‌سه‌ر ده‌لی ده‌توخا بۆم بگێڕه‌وه، تۆش بلیت له‌وه خه‌وه‌دا دیتم ئیمه هه‌موومان خۆمان گۆڕیبوو به‌وه ده‌رگایه گه‌وره‌یه ده‌یان بردینه ده‌ره‌وه، به‌لام تۆ جلیکی بۆرت له‌به‌ر بوو به‌وه ده‌رگایه بچووک‌ه‌ی پشته‌وه بزریان کردی. بۆ به‌یانی ئیمه چووین له‌ نزیک کاک ئه‌میر راوه‌ستاین، کاک ئه‌میر چۆنم پێ گوتبوو ئاوه‌ای به‌کاک عه‌لی گوت، کاک عه‌لی شه‌پێکی له‌ چۆکی خۆی داو گوتی برام چاکم ده‌زانی وام لی دێ، ئیوه به‌ر ده‌بن و منیش ده‌به‌نه به‌ندیخانه ئه‌وه دووسال حوکمه غیابییه‌م پێ ده‌که‌ن، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی کاک عه‌لی زۆر به‌په‌رۆشه‌وه قسه‌ی ده‌کرد نه‌مان ده‌وێرا به‌ چاکی بۆ خۆمان پێبکه‌نین له‌ زگی خۆمان ده‌ناوه، کاک ئه‌حمه‌د گوتی براهه‌م هه‌ر گوێشی مه‌دی خه‌ون چیه‌؟ کاک عه‌لی ده‌یگوت نا برام تۆ نازانی من ده‌زانم... به‌م جو‌ره کاتی خۆمان به‌سه‌ر ده‌بردو، به‌وشیوه‌یه راما ده‌بوارد.

ئه‌وه‌ی راستی بێ گشت‌مان وه‌مان به‌رزبوو، کورپێکی ئه‌نداز یارمان له‌گه‌ڵ بوو، هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌نده گیرابوو له‌وکاته‌ی ئیمه‌یان گرت به‌ جاده‌که‌دا تیپه‌ری بوو، ئیمه هه‌ر نه‌شمان ده‌ناسی، به‌لام خوا حه‌قه پاوێکی باش بوو.

(مالک دوهان الحسن) که کاتی خۆی وه‌زیری ئیعلام بوو، ئه‌ویش له‌گه‌ڵ وه‌زیره‌کانی دیکه‌وه تاهیر یه‌حیای سه‌رۆک وه‌زیران به‌ندبوو، پیاویکیان له‌گه‌ڵ بوو ناوی نافع داود بوو به‌ (نافع بطه) مه‌شه‌ور بوو، کاتی خۆی سه‌رۆک مه‌حه‌که‌مه‌ بووه، هه‌رخه‌ریکی قورئان خویندن بوو، ئه‌وه (مالک دوهان الحسن) ه‌ پیتی ده‌گوت «ابو داود انت مومثلنا انت کنت رئیس محکمه حاکم الناس مايفيدك قراءة القرآن، لازم تنحکم»، که له‌پیش چاوی ئیمه وای پیده‌گوت دیار بوو پیتی ناخۆش بوو، ئه‌وان ژووریان له‌گه‌ڵ ئیمه جیاواز بوو، به‌لام واده‌بوو ده‌هاتنه حه‌وشه‌که‌وه له‌به‌ر رۆژ داده‌نیشان.

خوا هه‌ل‌ناگرێ ئه‌وان هه‌ولێ ئه‌وه‌یان ده‌دا یارمه‌تیمان بده‌ن له‌ خواردن، چونکه ئه‌وان مواجهه‌یه‌یان هه‌بوو و خواردن و شتیان زۆر بۆ ده‌هات، ئیمه‌ش له‌وه بابه‌ته‌وه سفر بووین، به‌لام بریارمان دا بوو شتی که‌س نه‌خۆین و وه‌رنه‌گرین، به‌وه جه‌مه خراپه‌ی وه‌رمان ده‌گرت ئیداره‌ بکه‌ین، ئاوه‌اما به‌ په‌سه‌ند زانی و ابزانم راستیش بوو، بۆ ماوه‌ی دوو مانگ له‌ به‌ندیخانه‌ی فه‌زیلیه‌ ماینه‌وه مواجهه‌مان نه‌بوو، به‌لام هه‌ندی جار له‌ کونی ده‌رگا گه‌وره‌که که‌سوکارمان ده‌دیت و جار جار خواردنیان بۆ ده‌هێناین.

گهړاندنه و هم بۆ به نديخانه ی حیلله

روژتیک هەر ئه وهنده مان زانی ناویان بانگ کردین و گوتیان خۆتان ئاماده بکهن، ئیمه ش به خیرایی خۆمان ئاماده کرد، نه مان ده زانی بۆ چیه، سواری لۆرییه کیان کردین و، ئیمه یان برده ئه منی عامه، له وی بۆمان ده رکهوت بهرده درین، به لام هەر کهسه بۆ شاری خۆی، (صحیفه الأعمال) یان لئ وه رگرتین، لیکیان دابراندین، له و کاته کورپیکه قه لادزهیی له ئه من کاتب بوو براده ری کاک ئه میر بوو ناوی محهمه د بوو، پیتی گوتم ئه وه چ بوو ئه وانت ده عوه ت کردبوو تووشی به لات کردن؟ به راستی قسه کهم زۆر له لا گران بوو، چونکه ره خنه گرتن له ده عوه ت کردنی براده ر شتیکی زۆر غه ریب بوو، که لیکیان جیاواز کردینه وه به منیان گوت له به رئه وه ی تۆ له کاتی خۆی له به نديخانه ی حیلله راتکرده وه پتوبسته ره وانه ی حیلله ت بکه ینه وه بۆ لیکۆلینه وه له راکردنه که ت، منیش هه رچه نده م گوت به ر عه فوی گشتی که وتووم هەر گویشیان نه دامی، پاشان ده رکهوت ئه وان ده یان زانی به ر عه فوه که نه که وتوو مه، کاتی خۆی له هه ولیر به هه له منیان تیگه یاندبوو.

ره وانه ی (موقیعی سه رای به غدا) یان کردم بۆ ته سفیرات بۆ ئه وه ی ره وانه ی حیلله م بکه نه وه، که منیان برده ئه وی جیگایه ک نه بوو نه لیتی بوه ستم و نه یاتاغه که شم دابنیم، هۆسه یه ک بوو کهس به کهس نه بوو. به هه ر جوړیک بوو جیگای لاقه کانی خۆم کرده وه یاتاغه کهم له سه ر شان هیئا خواره وه و راوه ستم، ماوه یه کی پتچوو، پاشان دیتم له دووره وه پیاویک ده ست له

ئه ژنۆ دانیشتوو زۆر بی تاقهت دیار بوو به بنی چاوی و به چوارپه نجه ئیشاره تی بۆ کردم بچمه لای ئه و، منیش به هه ر جوړیک بوو خۆم گه یانده لای، له وانه یه به قه ده ر (۵۰ سم) جیگای بۆ کردم ه وه، وا دیاربوو کورد بوو خه لکی شاری که رکوک بوو، ئه وهنده یان لیدابوو هه موو له شیان شکاندبوو، ئه و شه وه له گه له ئه ودا تا به یانی ده ست له ئه ژنۆ ماینه وه.

کاکم فه قیره له ده ره وه هه ر له دوام بوو، منیش وه لامم بۆ نارد به هه ر شپوه یه ک بی وابکا ره وانه ی حیلله بکریم چونکه لیره ناژیم، کاکیشم پاره ی دابوو پۆلیسه کانی ته سفیرات منیان ته سفیرکرد بۆ حیلله، کاکم به گه لمان کهوت بۆ ئه وه ی به که فیل به رم بدات، بۆ به یانی منیان برده مه حکه مه ی حیلله بۆ لیکۆلینه وه.

له سه ر راکردنه کهم لیکۆلینه وه یان له گه له کردم، کاکم که فیللی هیئا به ربیم به لام پییان گوتین ئیمه کتابیک بۆ به نديخانه ی حیلله ده نووسین بزاین ئه و عه فو عامه راکردو وکانیش ده گریته وه یان نا؟ ئه وان ده یان زانی نامگریته وه، به لام به کاکمیان نه ده گوت.

منیان گهړاندنه وه مه وقیعی سه رای حیلله، باش بوو له ژووړیکی وایان دانام دوو سی کهسی لئ بوو کوری باش بوون و به ندی سیاسی بوون.

سەربردهی یه کێک له بهندییه راگردووهکان

له گرتوو خانەى حیلله کاک (که مال که ماله) م دیت (که له پێشهوه باسم کردووه) گه راندرابوو، منیش که چاوم پیتی کهوت سهرم سورما، پاش ئه وهى یه کترمان ماچ کرد لیم پرسى ئه وه بۆچی گیراویته وه؟ ئه ویش سهربردهی خۆی به وشێوهیه بۆ باس کردم:

«ئهو شه وهى له بهندیخانه رامن کرد، بههر جوریک بوو خۆم گه یانده ناو عه شیره تی جه نابی که له ده ورپشتی شاری حیلله بوون، ماوه یه ک له لای ئه وانم برده سهر و له ئیشوکار یاریدهم ده دان، پاشان رۆژیک گوتم ده بی رهوانه ی به غدام بکه ن، به سواری تراکتور منیان رهوانه ی به غدا کرد، ماوه یه ک له به غدا مامه وه، پاشان چوومه خانه قین، ماوه یه کیش له خانه قین مامه وه، دواى بههر جوریک بوو ئاودیوی ئیران بووم، له وى ماوه یه کی باش مامه وه، هه ویه ی مزه وه رم بۆخۆم ته رتیب کرد، ئیشم کرد تا کو بریارم دا بچم بۆ ماوه یه ک له شارێکی نزیک سنووری روسیا ئیش بکه م تا کو شاره زاییم ده بی و بۆ روسیا ده په رمه وه، وام کردو چووم له یه کێک له شاره کانی سهر سنوور مامه وه، تا کو ریگاوبانه کان شاره زا بووم، رۆژیک ملی ریگام گرت، ههر رۆیشتم تا شه وم به سه ردا هات، زۆر که می مابوو بگه مه سهر سنووری روسیا، به فربوو ساردبوو تووشی چه ند گورگیك بووم، ئه گه ر زۆر به ئازایی نه چوو بوو مایه سهر بنه داریک، گورگه کان کۆتاییان پتم ده هینا، وا ریک کهوت خالی

هه ره سی ئیرانییان له و جیگایه نزیک بوو، له گه ل دهنگی گورگه کان به ره و لام هاتن، لایتیان پیتوو منیان دۆزییه وه، وایان ده زانی روسیم ده مه وى به قاچاغ بچمه ئیران، ناچار گوتم یۆنانیم روسی نیم، پاشان منیان برده بهندیخانه یه ک که تاییه ت بوو به خه لکی بیانی، رۆژیک به هۆی بهندییه کی تازه وه بۆم ده رکه وت له عیراق شۆرشى ۱۷ ی ته موز کراوه و عه فوعام بۆ گشت بهندییه کان ده رچوو، ئه و کاته بریارم دا خۆم که شف بکه م، وه لامم بۆ مدیری بهندیخانه که رهوانه کرد که ئیعتیراف ده که م، ههر ئه وهنده م زانی له دوایاندا ناردم، دیتم سه رمی زیکیان به میوه و خواردن رازاندۆته وه و به گفت و لفتی خۆش پێشوازاییان لى کردم، منیش سهربرده که ی خۆم بۆگیرانه وه، ئه و جا مایه وه ئه وه ی بلین له ئیران کى ده ناسی، منیش گوتم که س، به هه زار حال له کۆل خۆم کردنه وه و قه ناعه تم پى هینان که هیه ک هس یاریده ی منى نه داوه ته نها خۆم نه بی.

چه ند رۆژیکى پیتوو منیان ته سفیر کرده وه بۆ عیراق، که گه یشتمه وه عیراق به و پێیه ی عه فوعام ده رچوو، دواى پینچ رۆژ منیان به ردا، رۆژیک هاتن منیان گرته وه و بۆ بهندیخانه ی حیلله یان گه راندمه وه، ده مانگه لیتره له ئینفرادی به ند، زۆر ئه زیه تیان داوم، ئیستاش وا بهندییه که م ته واو بووه رهوانه ی به غدام ده که نه وه بۆ به ربوون»

کاک که مال که ماله پیتی گوتم ئه گه ر چاره یه ک له خۆت نه که ی زۆر شیرزه ت ده که ن چونکه زۆر لیمان به داخن.

کاکیشم به هۆی براده ریکه وه که ناوی (حاکم ته حسین) بوو ههر خه ربکه م بوو، ئه وهنده م زانی منیان برده ئه منى حیلله، ده توانم بلیم هه موو دائیره له سهرم کۆبوونه وه، ده یانگوت وه ره

بزانين چۆن رزگار بووی له بهنديخانه و چۆن رات کرد؟! هەر وهخت بوو سهرم ههلقه نن، پاشان کورپیکى لاو که مهسئول بوو منى له بهر دهستيان دهرهیناو خۆی لی تووره کردن، پیتی گوتن؛ عهیب ناکهن، ئیستا ئهم پیاوه رای کردو تهواو، وا له بهردهستی خۆمانه، وازی لیبین، باش بوو وازبان لی هینام.

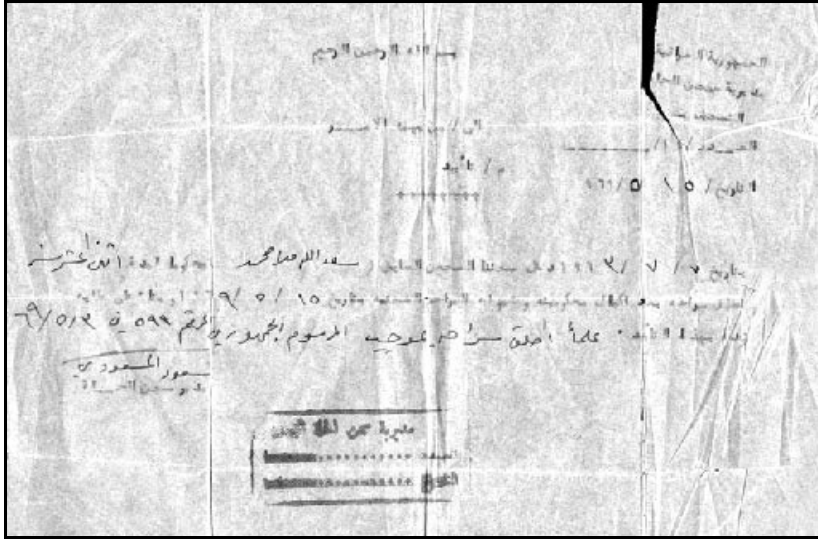
پاش لیكۆلینهوهو (صحيفة الأعمال) منیان گهراندهوه مهوقیفی حیلله، بۆ بهیانی پۆلیس ناویان خویندمهوهو بردمیانه لای خۆبان، کتابی بهنديخانهی حیللهیان پێ نیشاندام که نووسرابوو: «ان قرار مجلس قيادة الثورة في ۱۹۶۹/۹/۵ لا يشمل السجناء الهاربين من اثناء صدوره، يرجى اعادة السجن الهارب الينا لاكمال مدة محكوميته».

ئیمهش هەر ئهوهندهمان پیکرا خه بهر بدهینه حاکم تهحسین بهلکو تهلهفۆن بۆ مدیری بهنديخانه بکا تهزیهتم نه دا، چونکه مدیره کهش له میژ نه بوو بهربوو، چونکه له سه راکردنه کهی ئیمه ۱۰ مانگ به ند کرابوو، دهستیان خستمهوه که له پچه و منیان گهراندهوه بهنديخانهی حیلله، رهئیس عوره فای پۆلیسهکان (کانه) ی بۆ هینام منیش گوتم من بهندی سیاسیم (کانه) له بهر ناکهم (کانه) ئه و جلهیه بهندی ئاسایی له بهری دهکا، ئیمه کاتی خۆی وهرمان دهگرت، بهلام له بهرمان نه دهکرد) کابرای پۆلیس گوتی باوکم وهک جاران وهری بگره و له بهری مه که.

که ته ماشام کرد بهنديخانه به کۆن و تازهیهوه مۆنجهی دههات ئه وهنده بهندی تیدابوو، هه مووش بهندی ئاسایی بوون (سیاسی نه بوون)، من تاکه بهندی سیاسی بووم، رهوانه ی وهزیریهیان

کردم، وهزیریه جینگایه کی بچووک بوو له دهو روبه ری شووره ی بهنديخانه که بوو، چهند که سیکی دیکه شی لی بوو، چهن دی چاوم گیترا که سیکی وام نه هاته بهرچاو دلم بیگری، ئه وهنده ی پینه چوو دیتم مدیری بهنديخانه که ناوی مهسعود بوو هاته لام گوتی: ها کاکه بۆچی له بهنديخانه رات کرد؟ منیش گوتم ئه گه ر تۆش له جینگای من بوویتایه رات ده کرد. گوتی له سه ر ئیوه زۆریان تهزیه ت دام، منیش گوتم هیچ خه تای ئیمه ی تیدا نییه، وا دیاربوو کاک تهحسین تهلهفۆنی بۆ کردبوو، دهنا له پیش چاوی پۆلیس و بهنده ئاساییهکان ته وهنده گفتوگۆی نه رمی له گه ل نه ده کردم، ئه و جا هه رخۆی گوتی کاک تهحسین تهلهفۆنی بۆ کردووم، هه رچیت ویست ئاماده م، به وهنده قسه یه وام هه ست کرد هه ر به ندیش نیم.

من وام دهزانی ئه وه هه ر رای بهنديخانه یه که عه فوه که شمولم ناکا، بۆیه سکالام بۆ (وزارة العدل) و (وزارة الشؤون الاجتماعية) و (مدير السجون العام) نووسی و، له هه ر سێ لاوه وهلامم بۆ هاته وه نو سیبوویان: (ان قرار مجلس قيادة الثورة لا يشمل السجناء الهاربين من اثناء صدوره) منیش که بی هیوا بووم وازم هینا.

کتابی بهر پۆله بهری گشتی به نندیخانه سه بارهت به بهر پۆنم به مهرسومی کۆماری

لهو ماوهیه ی له وهزیرییه مامهوه له به نندیخانه ی حیلله، کورپیککی لاو بهند بوو له سه ر دزی بهند کرابوو ناوی داود بوو دزیککی زۆر سه یر بوو، ده یگوت جزدانی پاره له گیرفان ده رده هیتم و پاره که ی ده به م و جزدانه که له جیگای خۆی داده نیتمه وه بێ ئه وه ی خاوه نه که ی ههستی پێ بکا، ده ی گوت له جیگای قه له بالغدا ئه و جوړه دزی به م کردووه. دوو سێ پیاوی دیکه ی لێ بوو له سه ر قاچاخچیتتی گیرابوون، پیاوی باش بوون، ئه وانی دیکه له سه ر شتی خراپ گیرابوون.

روژیک کاکم چووبوو له لای کاک ته حسین بو ئه وه ی وه ره قه یه کی لێ وه رگریت بێته لای من، دیتبووی گه نجیک هاتوو بو لای مامی و نا هیلن بیبینی، کاکم مواجه هه ی بو ئه ویش وه رگریتوو، پیاوه بهنده که ناوی (گحیط) بوو خه لکی

مه رسومیکی کۆماری بۆ به ردانم

کاکم چوو له لای کاک (عه ونی یوسف) و هینایه به نندیخانه ی حیلله وه کاله تی لێ وه رگریتم که به رم بدا، کاک عه ونی لائیحه یه کی دابوو (مجلس الوزراء) نوسی بووی (موه کیلی من سیاسییه وه هه روا له به نندیخانه ماوه ته وه)، باسی ئه وه ی نه کردبوو که له به نندیخانه رام کردووه.

داوای ئه وراقیان کردبووم، کاکم چووبوو به یه ک روژ ئه وراقه که می (که کاتی خۆی نیتر درابوو موسل) له که رکوه وه گه رانده وه به غدا، له وێ که ته ماشا ده که ن قه زیه که ی من

سیاسییه، ره وانه ی (رئاسة الجمهورية) یان کردبوو و مه رسومی جمهوریم بۆ ده رچوو: (اعفاء ماتبقى من مدة محکومية السجين السياسی سعدالله محمد حسین).

هه تا کاکم ئه و ئیش و کاره ی ته و او کرد، منیش له لایه ن خۆمه وه ئه وه م کرد؛ کاتی خۆی که به ندرکراین بیستمان عه فویک ده رچوو له سه دا ده ی ئه سلێ حوکمه که که م ده کاته وه، منیش سه کالام دایه به نندیخانه ی حیلله و گوتم مادام مه شمول نیم به عه فو داوا ده که م عه فوی له سه دا ده یه که م بۆ حیساب بکه ن، وه لام گه راپه وه بۆیان حیساب کردبووم دوو سالی له ماوه ی به نندییه که م که مکردبووه، وای لێهات چوار مانگم ماوو ده ریچم، به لام که مه رسوومه که ده رچوو هه موو ئه وانه ی پشته و شار کرده وه.

(ابو صخیر) بوو زور سوپاسی کردین، روژتیک له به نديخانه ده عوه تی کردم گه لیک شهرمه زاری کردم.

سه دام حوسین چی لیم ده ویت؟

که مه رسوم جمهوریه که ده رچوو، منیان گه پرانده وه گرتوو خانه ی حیلله، بو ئه وه ی رهوانه ی به غدام بکه ن بو به ربوون، من وام ده زانی له به غدا وه یه کسه رهوانه ی هه ولیرم ده که نه وه، به لام که منیان برده به غدا برده میانه ئه منی عام، ده وام له سه ر ته واو بوون بوو (هه رچه نده له وی هه موو کاتیک ده وامه)، منیان برده لای مدیری مه کته بی یه ک که ناوی محمه د صالح بوو، ده یان گوت کورده به لام به کوردی قسه ی نه ده کرد، زور مون دیار بوو، نه گه رچی ناردی چایه کم بو هات و گوتی کاری تو له لای ئیمه ته واو بووه، ته نها ئه وه یه داوای تو یان کردووه رهوانه ی جه ماعه ته که ت بکه یین، منیش گوتم تو به هه له دا چووی من هیچ جه ماعه تیکم نییه، من سه ربه خو به ندرکراوم، به سه رهاتی خوم به کورتی بو باس کرد.

زه نیکیکی لیدا موراسیله که ی هات، گوتی: «روح جیب اولیات سعدالله محمد حسین»، ته ویش به خیرایی چوو هینای، که نه وه لیا ته که ی ته ماشا کرد گوتی تو له قه سری جمهوری نه و بروسکه یه ت به دوا دا هاتووه، له بروسکه که دا نوو سرا بوو: «بعد اطلاق سراحه یرجی ارساله الی القصر الجمهوری - مکتب العلاقات للمناقشات السياسية»، گوتی سه دام حوسین داوای تو ی کردووه.

به راستی به و بروسکه یه زور تیک چووم، چونکه ده یان ویست جوین به (بارزانیی نه مر) بدهم، منیش شهش سال

بهرووی سپییه وه له بهندیخانه ئازارو مهینه تیم کیشاوه، تازه به تازه بچم رووی خۆم رهش بکهه؟! ئه وه مه حال بوو له لام، ئه گهر ته نازولم بکردبوو ایه زۆر له میژبوو ته نانهت پیش راکردنم له بهندیخانه بهرده درام، ئه وانهی ئه وکات به ند بوون زۆر چاک ئه وه حه قیقه ته ده زانن.

باش بوو خوا رهحمی کرد ئه وه ندهی ته له فۆنیان کرد سه دام حوسینیان پی حاصل نه کرا، به شیوهیه کی کاتی ژووریکیان دامی ته له فۆنی تیدا بوو، به دوو ئه منیشیان گوت چیی ویست بۆی جیبه جی بکهه، منیش جاری هیچم نه کرد ته له فۆنم بۆ کاکم کرد که له ئوتیل دیوانیه بوو لای کاک محمه د حه یدهر، گوتم کاکه ئه گهر کاک عه ونی به فریام نه که وی من ته واه، کاکیشم به خیرایی چوو بووه لای کاک عه ونی، له و لاشه وه ئه و رۆژه تا به یانی ههر ته له فۆنیان ده کرد، به لام سه دام حوسین حاصل نه بوو، که ده یوبست موناقه شهی سیاسیم له گه لدا بکا.

بۆ به یانی ده وام داندرا کاک عه ونی یوسف وه ک شیران گه یشته لام و، منیش بۆم باس کرد که چییان لیم ده وی، گوتی ئاسانه بلتی من جه ماعه تی رزگاریم، ئه وکاته ئه وان خه ریک بوو حزبی رزگارییان پیک ده هینا. باش بوو کاک عه ونی که چوو له لای مدیره که و دواتر چوو له لای مدیر عام، دیار بوو ته له فۆنیان کردبوو گوتبوویان ئیمه یه کییک ده نیترین.

دیسان فریشته یه ک له م مهینه تیهی رزگار کردم؛ دانیشتبووم له بالکۆنه که ی ئه منی عام، ئه منیک هاته لام گوتی: «کاکه تفضل للغرفة راح یأتیک خطر»، منیش هه روه ک ده لێن هه زار حیسابم بۆ خۆم کردو بریارم دابوو ئه گهر بشم کوژن جوین به که س

نه ده م.

ههر ئه وه نده م زانی پیاویکی جل رهشی رووخۆش و ده م به پیکه نین لیم هاته ژووره وه و سه لامی کردو گوتی: «العفو انی من الحزب مو من الامن»، منیش به خیر هاتنم کرد، لیتی پرسیم خه لکی کوپی؟ منیش گوتم هه ولیر، که گوتم هه ولیر نازانم چی لی به سه رهات؟! گوتی من چه ند سال له هه ولیر ژیاوم، هه تا ده مرم چاکه ی خه لکی هه ولیر له بیر ناکه م، ده ستی پیکرد گوتی مخابنه پیاوی وه ک تۆ به ند بی، بمزانیایه به ندی و خه لکی هه ولیری یارمه تیم ده دای، هیچ شتیکی وای نه گوت دلگیرم بکا، ههر قسه ی خۆش و باسی هه ولیر بوو.

پاشان چوو له لای مدیر عام و گه راپیه وه لای من گوتی کاکه فه رموو، یاتاغیکم پیبوو له گه ل جانتایه ک، زۆری لیکردم جانتایه که م بۆ هه لگری، له ده رگای گه وره ده یان ویست ئیزمان نه دن، له سه ره وه بانگیان کرد لییان گه رپن بابرۆن، من نه مده زانی بۆ کویشم ده با، ته کسویه کی راگرت و سوار بووین، له رینگا ئه دره س و ناوی خۆی له سه ر پارچه کاغه زیک نووسی و، کاغه زه که ی دامی و گوتی ههر ئیشیکت هه بوو به و ئه دره سه په یه و نه دیم پیه بکه ئاماده م یارمه تیت بده م. دواتر هاته خواری و خواحافیزی له من کردو رۆشت، ته کسیه که منی گه یانده ئوتیل دیوانیه که کاکم له وی بوو.

ههر ئه وکاته ئه دره سی کا برام دراندو فریتمدا، چونکه به ته مای ئه وه نه بووم هیچ ئیشیکم پیتی بیی، به پیتچه وانه ی زۆر که س که له خویان ده ویست شتیکی وایان بۆ ریک بکه وی.

ته واه